

Foto: Martin Zamuda

Varno na poti v šolo

Vsako leto ob začetku šolskega leta člani Avto moto društva Markovci in Društva upokojencev 10 dni varujemo otroke ob prihodu v šolo. Avto moto zveza Slovenije je pripravila inovativno preventivno akcijo. V torek, 30. avgusta, sta nas obiskala ANJA in ZDRAVKO. Predstavila sta nam inovativno preventivno akcijo. Maskoti sta se sprehodili po porehodiščih za pešce v Markovcih in z napisom »ŠE DVA DNI« opozarjali na začetek šole. Udeležence v prometu sta opozorila na previdnost v okolici šole in vrta. Vozniki so z veseljem sprejeli to novost in upoštevali njuna navodila. ANJA in ZDRAVKO sta si ogledala tudi občinsko stavbo, stalno razstavo, osnovno šolo in vrtec. Z videnim sta bila zadovoljna. Vsem učencem želimo varno pot v šolo in domov. Želimo pa jim tudi veliko dobrih uspehov v šoli. Zavedati se morajo, da cesta ni igrišče.

AMD Markovci
Martin Zamuda, predsednik

UVODNIK

Barve narave so se menjale in obdaja nas mavrica jesenskih odtenkov, od nebeško modre, rdeče, zelene, peščene ... V vsej naglici, ko samo hitimo in se nam kar naprej nekam mudi, ne pozabimo na naravo, na njeno lepoto in njene danosti. V času, ko pobiramo sadove našega dela iz vrtov, njiv, vinogradov, se moramo odločiti, da bomo vse te danosti tudi zaznali. Da bomo ob vsem delu znali videti srečo, dobroto, tudi srčnost drug do drugega. Naše življenje je sestavljeno iz vzponov in padcev, pa če si to želimo ali ne, bodisi na osebni ali splošni ravni. Vsaka generacija ima svoje želje, cilje, zastavljeno pot, po kateri gre. Starši želimo svojim otrokom le najboljše, tako v času otroštva, mladostništva in tudi kasneje v življenju. Recepta, ki bi nam povedal, kako to doseči, zagotovo ni. Prepričana pa sem, da se vsak trudi po svojih najboljših močeh, kakor pač ve in zna. Predvsem sedaj ob začetku šolskega leta se kujejo načrti kako bomo delali, kaj vse bo potrebno storiti, da bomo prišli do cilja, ki smo si ga zadali. Prav je, da se med seboj veliko pogovarjamo, saj je tega na vseh ravneh premalo, pa naj si bo to družina, pogovor na delovnem mestu, v občini, državi ... Uspeh vseh odnosov je odvisen od uspeha pogovora. Šele takrat, ko smo poslušani in tudi slišani, lahko pričakujemo uspeh. V začetku šolskega leta naj vam zaželim, da se med seboj veliko pogovarjate. Poskrbite, da boste ohranjali stik z naravo, nenazadnje s samim seboj. Le tako bomo lahko sledili drug drugemu.

Irena Pukšič, urednica

Šola je spet odprla svoja vrata

Foto: arhiv

Poletnih počitnic je konec in 1. septembra se je začelo novo šolsko leto, ki je šole zopet napolnilo s šolarji. Ta dan je bil nekaj posebnega za prvošolčke, ki so prvič prestopili šolski prag. Želim jim vse dobro na njihovi poti spoznavanja in odkrivanja novega.

Upam, da ste vsi počitnice preživeli prijetno, da ste se odpočili in ste pripravljeni stopiti na pot novim izzivom, ki vas čakajo v tem šolskem letu. Želim vam, da ste pri svojem delu ustvarjalni, uspešni, polni optimizma in dobre volje.

Vam dragi straši pa želim uspešno vzgajanje svojih otrok in veliko lepih trenutkov, ki jih preživite skupaj z njimi.

Vsi skupaj pa ne pozabimo na varnost, ki je najpomembnejša. Poskrbimo, da bomo najprej mi sami dober zgled našim otrokom.

Milan Gabrovec, župan

Pogumno v novo šolsko leto

V četrtek, prvega septembra, smo z velikimi pričakovanji in polni načrtov zakorakali v novo šolsko leto. Nekateri ponovno, drugi čisto na novo. Zlasti za prvošolce je bil ta dan posebej pomemben, saj so prvič prestopili prag hiše učenosti.

Letos je v program Osnovne šole Markovci vključenih 326 učencev, 148 fantov in 178 deklet. Lani smo imeli osemnajst, letos pa le sedemnajst oddelkov, ker smo zaradi manjšega števila učencev izgubili en oddelk devetega razreda. Trenutno imamo le en številčen oddelk z 28 učenci.

Povsem drugače je s prvošolci. Letošnja generacija učencev prvega razreda je že po številčnosti nekaj posebnega, saj se je število otrok v primerjavi s prejšnjimi leti v celotni Sloveniji in tako tudi pri nas znatno povečalo. V oba oddelka prvega razreda je vpisano kar 49 učencev, lani jih je bilo le 33. Poleg te generacije sta številčno močna tudi oddelka šestega (39 učencev) in sedmega razreda (41 učencev). V ostalih generacijah se število otrok vrtilo okoli 30 na oba oddelka.

V okviru šole deluje tudi vrtec z devetimi

oddelki, v katere je vključenih 168 otrok. V vrtec je letos vstopilo 45 novincev.

Tudi v tem šolskem letu poleg rednega vzgojno-izobraževalnega programa otrokom tako v šoli kot v vrtcu ponujamo še druge možnosti udejstvovanja. V letni delovni načrt smo vključili nadaljevanje sodelovanja pri različnih projektih in tekmovanjih, učenci lahko obiskujejo raznovrstne interesne dejavnosti, na voljo jim je tudi pestra ponudba izbirnih predmetov. Naše učence bomo usmerjali v strokovno vodene športne

aktivnosti s pomočjo projekta Zdrav življenjski slog. Nadaljujemo tudi z uveljavljanjem zgodnjega učenja prvega in drugega tujega jezika, saj se zavedamo pomena in koristi večjezičnosti. Tako se vsi učenci naše šole lahko učijo angleščine že od vrta dalje, nemščina pa je kot drugi tuji jezik ponujena od četrtega razreda dalje.

Vsi, ki smo kakorkoli vključeni v učno-vzgojni proces, si želimo, da bi bilo sodelovanje šole in lokalne skupnosti skupaj s starši ustvarjalno in uspešno. Tako bomo postavili trdne temelje za nadaljnje šolanje in kvalitetno življenje naših otrok.

Ivan Štrafela

Predstavitev regijske garancijske sheme

V okviru RGS je bil 11. marca 2016 v UL RS, št. 19 ter na spletni stran MRA objavljen Drugi javni razpis za kredite z garancijo. Na razpolago je še za 2.263.812,50 EUR garancij. V okviru teh sredstev lahko podjetja pridobijo garancijo za dolgoročne kredite v višini največ 50 % od odobrenega kredita in hkrati ugodnejšo obrestno mero za te kredite pri izbranih bankah.

Pogoji:

Upravičenci	imajo sedež ali poslovno enoto v eni izmed občin statistične regije Podravje
	delujejo na področju upravičenih dejavnosti
	so včlanjeni oz. se včlanijo v RGS.
Znesek kredita	najnižji znesek kredita je 8.000 EUR, najvišji pa 150.000 EUR,
Obrestna mera	obrestna mera je odvisna od izbrane banke
Doba vračanja	do 8 let, v nobenem primeru pa ne sme preseči datuma 22. 5. 2025
moratorij	do 12 mesecev in se všteva v čas skupne dobe vračanja kredita
Upravičeni stroški	stroški materialnih in nematerialnih začetnih naložb ter obratna sredstva v višini največ 20 % predračunske vrednosti investicije
Zavarovanje kredita	prijavitelj zavaruje prejeti kredit z garancijo MRA in drugimi oblikami zavarovanj odvisno od stopnje rizičnosti projekta in prijavitelja v skladu z pogoji banke
koriščenje	namensko, v skladu s priloženo dokumentacijo in navedbami v vlogi
Rok koriščenja	tri mesece od sklenitve kreditne pogodbe, v primeru daljše ročnosti pa s soglasjem kreditno-garancijskega odbora MRA
Višina garancije	največ 50 % odobrenega kredita
Zavarovanje garancije	z notarsko overjenim Sporazumom o zavarovanju garancijskih obveznosti, pri čemer stroške notarja v celoti nosi prijavitelj
Ostali pogoji	investicija oz. naložba mora ostati v statistični regiji najmanj 3 leta po zaključku investicije
	garancije ni mogoče odobriti za tiste bančne kredite, ki nadomeščajo obstoječe kredite,
	prijavitelj mora imeti ob podpisu pogodbe ob dodelitvi garancije vsaj enega zaposlenega za polni delovni čas.
Postopek	prijavitelj najprej zaprosi za kredit banko iz seznama sodelujočih bank, po prejemu pozitivnega sklepa o odobritvi kredita pa vloži vlogo za izdajo garancije na MRA
Rok za prijavo	do 22. 4. 2018 do 14. ure.

Razpis je objavljen na spletni strani MRA p.o. na naslednji povezavi: http://www.mra.si/garancijska_shema

Informacije: MARIBORSKA RAZVOJNA AGENCIJA
Irena Podletnik, 02 333 13 26, Razpis.ukrepi@mra.si

Sporočilo za javnost

Občinski Svet za preventivo in vzgojo v cestnem prometu Občine Markovci tudi letos organizira preventivno akcijo »Začetek šolskega leta«, in sicer v sodelovanju z osnovno šolo, Policijo, občinskim redarstvom, AMD Markovci in Društvom upokojencev Markovci.

Zaradi različnih vsebin in aktivnosti, ki se nanašajo na preventivno delo in urejanje varnih šolskih poti, je nujno skladno delo in povezovanje vseh nosilcev posameznih strokovnih nalog, šole in staršev. Naloge ob začetku šolskega leta so vsako leto enako pomembne, saj vstopajo v šolski prostor ter na šolske poti vsako leto začetniki, ki potrebujejo posebno pozornost.

Aktivnosti, ki so bile izvedene tudi letos pred začetkom šolskega leta:

Pregled in urejanje varnih šolskih poti (nosilec: SPVCP in policija);

Pregled in popravki načrtov varnih šolskih poti, pregledan varnostni načrt OŠ (nosilec: OŠ)

Odprava napak na in ob prometnih površinah – košnja, vegetacija, jaški itd.

(nosilec: Režijski obrat občine);

- **Dopolnitev poškodovane in manjkajoče prometne signalizacije** (nosilec: Koncesionar CP Ptuj);

- **Obnovitev in dopolnitev talne signalizacije** (nosilec: Koncesionar CP Ptuj);

- **Dobava preventivnega gradiva** (nosilec: SPVCP Markovci);

Izobešeni bodo plakati Šolska pot na

vseh mestih, kjer stoji šolski avtobus (nosilec: SPVCP Markovci in RO);

Poskrbeli bomo za dodatno varovanje šolarjev na avtobusnih postajališčih s predstavniki Društva upokojencev Markovci, policijo, občinskim redarstvom in člani AMD Markovci (nosilec: SPVCP Markovci)

Kljub težavam s prostovoljnimi delom se bo tudi v letošnjem letu dodatno izvajalo celoletno varovanje otrok na šolskih poteh, predvsem na najbolj nevarnih mestih v občini (avtobusna postajališča ob regionalni in magistralni cesti ter križišče pri župnišču v Markovcih).

SPVCP občine Markovci pospešeno izvaja ukrepe na kritičnih točkah, ki so bile predhodno terensko pregledane s strani SPVCP in policije. Pred pričetkom šolskega leta bomo skupaj s koncesionarjema CP Ptuj in RO občine Markovci poskušali odpraviti vse pomanjkljivosti, ki so bile zabeležene pri terenskem ogledu šolskih poti.

SPVCP Občine Markovci je na svoji zadnji seji sprejel sklep, s katerim odreja, da se del javne pot 832840, ki vodi od župnišča proti večnamenski dvorani in OŠ, uredi enosmerno.

Ob začetku šolskega leta želimo vsem učencem vesel in doživet prvi šolski dan ter varno in uspešno šolsko leto.

SPVCP
Občine Markovci

Varnost šolskih otrok

Pešci so med vsemi udeleženci v cestnem prometu najbolj izpostavljena skupina, še najbolj pa otroci, ki ob pričetku šolskega leta radi nadaljujejo z igrivostjo iz počitniških dni.

Zaradi tega policisti ob pričetku novega šolskega leta izvedemo različne aktivnosti, ki jih nato nadgradimo v aktivnosti skozi celotno šolsko leto. Tako je bil skupaj s predstavnikom Sveta za preventivo in vzgojo v cestnem prometu Občine Markovci opravljen pregled prometne signalizacije, s predstavniki drugih subjektov (AMD Markovci, Društvo upokojencev Markovci, Redarska služba idr.) pa smo se dogovorili o izvajanju varovanja otrok na izpostavljenih mestih. S prvim septembrom 2016 smo pričeli s skupnim varovanjem otrok v okolici OŠ Markovci in na določenih avtobusnih postajališčih in prehodih za pešce.

Prvi šolski dan je pristojni vodja policijskega okoliša obiskal Osnovno šolo Markovci, kjer je staršem oz. svojcem otrok učencev 1. razreda podal nekaj preventivnih nasvetov, ki so pomembni za varnost otrok.

Ker pa otroke v šolo spremljajo in vodijo

tudi ostali domači in sosedi, policija svetuje:

Starši!

Te in prihodnje dni čim več časa namenite prometnovarnostni vzgoji otrok! Preverite, kaj vaši otroci znajo in zmorejo ne le na šolski poti, ampak tudi na sprehodu, na kolesu ali v avtomobilu. Pri tem ne pozabite, da z lastnim ravnanjem dajete zgled svojim otrokom! Pri prevozu otroke dosledno zavarujte z varnostnimi pasovi oziroma jih prevažajte zavarovane v ustreznih sedežih. Tudi sami se vedno priprnite!

Vozniki!

Kot udeleženci v prometu bodite na otroke in njihovo nepredvidljivost še posebej pozorni!

Temu prilagodite tudi način svoje vožnje.

Še posebej bodite pozorni v bližini vrtcev in šol ter krajev, kjer se morda otroci igrajo (npr. na ulicah, na parkiriščih ...).

Srečno in varno udeležbo v prometu!

Vir: www.policija.si

Marjan Vrbnjak,
Policijska postaja Ptuj

Foto: Boris Šegula, OŠ Markovci

Onesnaženje cest

Občinski redarji Medobčinskega redarstva Skupne občinske uprave občin v Spodnjem Podravju v jesenskih mesecih pogosteje nadziramo stanje cest na območju občin iz naše krajevne pristojnosti.

Večji del kmetijskih površin leži neposredno ob lokalnih ali regionalnih cestah, zato je pred vključevanjem v promet na prometno površino nujno potrebno očistiti kolesa traktorjev in druge kmetijske opreme. Posamezni vozniki traktorjev in tovornjakov tega ne storijo in na cesto navozijo zemljo, blato ali gnoj. Navožen material cesto hitro naredi spolzko in nevarno za ostale udeležence v cestnem prometu.

V četrti točki drugega odstavka 5. člena Zakona o cestah (ZCes-1A) je določeno: Prepovedano je orati na razdalji manj kot 4 metre od roba cestnega sveta v pravokotni smeri na cesto ali na razdalji manj kot 1 meter od roba cestnega sveta vzporedno s cesto.

V peti točki drugega odstavka 5. člena Zakona o cestah (ZCes-1A) je določeno: Na cestišču javne ceste je prepovedano: razsipati sipek material, razen posipnih materialov v času izvajanja zimske službe, nanašati blato ali ga kako drugače

onesnaževati; puščati sneg ali led, ki pade ali zdrсне; onesnažiti cestišče z olji in mazili ali drugimi snovmi; vlačiti hlode, veje, skale in podobne predmete kot tudi pluge, brane in drugo kmetijsko orodje ter druge dele tovora. Tretji odstavek 5. člena Zakona o cestah (ZCes-1A) pa določa, da mora voznik, preden se vključi v promet na javno cesto s kolovozne poti, nekategorizirane ceste ..., odstraniti z vozila zemljo ali blato, ki bi onesnažilo vozišče.

Predpisana globa zaradi neupoštevanja navedenih določb je 1000 evrov za posameznika in 4000 evrov za pravno osebo. Pristojnost za nadzor teh določb imajo poleg policistov tudi občinski redarji in občinski inšpektorji.

Vse občane pozivamo, da po koncu del na polju in preden se vključijo v promet s koles očistijo večje kose zemlje in blata. V primeru, da kljub temu pride do onesnaženja vozišča javne ceste, je treba onesnaženje čim prej odpraviti ter poskrbeti, da je nevarni del ceste do odprave nevarnosti ustrezno označen s prometno signalizacijo, ki druge voznike opozarja na nevarnost.

Robert Brkič, vodja medobčinskega redarstva

Karolina Pičerko, upokojena učiteljica slovenščine

Počitnice so mimo in začelo se je novo šolsko leto. Obiskali smo nekdanjo učiteljico na naši osnovni šoli in se z njo pogovarjali o spominih na njena delovna leta in generacije šolarjev, ki jih je poučevala do svoje upokojitve. Karolina Pičerko je diplomirala iz slovenskega jezika in takrat še iz srbohrvaškega jezika. Še pred diplomo je poučevala na osnovni šoli Ljudski vrt, takrat Franca Osojnika, nato pa leta 1970 prišla na našo osnovno šolo, takrat se je imenovala Osnovna šola bratov Štrafela. Povedala nam je, da je z osnovno šolo bila povezana že od malega, saj je rojena Markovčanka in je tudi bila »njena« učenka. Zaupala nam je, da je že kot dekletce sanjala o tem, da bi študirala medicino in postala zdravnica ter pomagala ljudem. V gimnazijskih letih se ji je življenje obrnilo, saj si je ustvarila družino, rodila prvo hčerko Slavico in se nato odločila, da gre na takrat še imenovano Pedagoško akademijo v Maribor. Učiteljica Karolina se spominja nekdanjega šolskega sistema, morda nekoliko okvirjenega, saj se ji je zdelo, da se je po osamosvojitvi naše domovine bilo lažje izražati, šolski sistem je deloval

nekoliko svobodnejše. Čeprav so nekoč učitelji bili poleg obveznih ur zadolženi tudi za pripravo različnih šolskih proslav ob državnih praznikih, niso bili tako »svobodni« kot kasneje. Sama se spominja projektov, ki jih je pripravljala skupaj s šolarji in sodelavci nekaj let pred upokojitvijo: Pri nas pa bomo zibali, Koline, Tak so se nekoč ženili, Fašenk ... Tudi zdaj redno spremlja dogajanje na šoli, povabljen je na različne prireditve, ki se odvijajo v šoli. V šoli je zaposlena njena druga hčerka Janja, ki nadaljuje njeno delo kot učiteljica in tega je zelo vesela. Spominja se, da se je vedno trudila, da je učencem znala približati materni jezik kot resnično bogastvo, ki se ga otroci v osnovni šoli morda še ne zavedajo. "Ko smo prebirali različne književnike in pesnike, sem skozi njihove zgodbe poskušala otrokom razložiti podobne situacije iz vsakdanjega življenja, ki se nam dogajajo, da bi lažje razumeli snov, ki smo jo morali obdelati, pa naj je bil to Cankar, Tavčar ali Prešeren. Danes je tehnični napredek ogromen, iz dneva v dan je nekaj novega, vendar je živa beseda zelo pomembna. Otroci znajo zelo dobro komu-

nirirati z elektronskimi napravami, osebni pogovori in stiki pa se dandanes težje izpostavijo kot nekdanj, nam pripoveduje nekdanja tovarišica.

Učiteljica Pičerko se je v letih, ko je bila že upokojena, skupaj s pokojnim možem Janezom zelo aktivno vključila tudi v razvoj naše občine. Njen vsakdan jo navdihuje z obiski njenih najdražjih: obeh hčera, vnukinj in vnuka in zdaj že pravnukinje in pravnuka. Pogosto vzame v roke knjigo, ki jo morda tisti trenutek navdihne, ali pisalo in piše dnevnik, kamor zapisuje svoje misli, občutja, dogajanja, včasih se kam odpelje z vlakom ... Njeno bogato življenje je prepleteno z zelo zanimivimi različnimi zgodbami, zato smo jo poprosili, da del svoje pisane besede v prihodnosti zaupa tudi našim bralcem.

Nekdanja učiteljica Karolina Pičerko v novem šolskem letu šolarjem predvsem želi, da so najprej človek človeku, da spoštujejo svoje sošolce in učitelje in da staršem sporočijo, da je v šoli lepo, kjer se znanje deli in gradi.

Marija Prelog

Foto: Marija Prelog

Nuša pometla s konkurenco

Foto: osebni arhiv

Nuša in Kaja na festivalu

Nuša Forštnarič in Kaja Kumer, mladi pevki iz Markovcev, sta se avgusta udeležili otroškega festivala v okviru 14. Međimurskega festivala zabavne glasbe v Čakovcu na Hrvaškem ter dosegli izjemen uspeh.

Na mednarodni festival, kjer so nastopili mladi pevci iz Hrvaške, Slovenije, Madžarske, Avstrije in Italije, ju je prijavil njun mentor Ivica Horvatić. Kandidati so morali v Čakovec poslati posnetke svojega petja, komisija pa je za nastop na velikem odru izbrala le najboljše. Nuša si je izbrala pesem izvajalke Ditke z naslovom Ne bodi kot drugi, Kaja pa je nastopila s skladbo Za Slovenijo živim, ki jo sicer poje Nuša Derenda. Dekleti sta se z mentorjem in učiteljico solopetja Moniko Kelenc za festival pripravljali kar tri mesece, najmanj trikrat tedensko, da so izpilili še najmanjše podrobnosti.

Mladi pevki sta bili sicer prepričani, da gresta na oder samo nastopati, ne tekmovalno, resnico pa sta izvedeli šele po nastopu. Horvatić pojasnjuje: »Nisem hotel, da imata tremo, zato sem jima rekla, da bosta nastopili kot gostji, ne pa v

tekmovalnem delu festivala ...« Nušo so starši samo za nastop pripeljali z morja, nato pa se z nagrado odpeljali nazaj. Dekle je namreč pometlo s konkurenco ostalih 16 nastopajočih iz različnih držav in osvojilo grand prix, s tem pa po tradiciji festivala tudi otroško kolo. Tudi Kaja se je odlično odrezala in prejela priznanje za sodelovanje. Obe pevki se pridno pripravljata na nove izzive: vadita petje, izgovarjavo in celo komuniciranje s publiko. Že oktobra bosta namreč spet stali na velikem odru, tokrat v Koprivnici.

Nuša se je širši javnosti predstavila že na prireditvi Otroci pojejo slovenske pesmi in se veselijo v organizaciji Radia Tednik Ptuj po osnovnih šolah. Uvrstila se je v

polfinale. Kaja Kumer je bila nekoliko uspešnejša, saj je po uvrstitvi v finalu dosegla 3. mesto. Sicer pa obe radi pojeta že od malih nog.

Mentor, Ivica Horvatić, je Nuši v svojem studiu tudi omogočil, da je posnela prvo svojo pesem Babica, za katero je besedilo in glasbo napisal Tomi Valenko, aranžma pa Ivan Horvatić. To pesem je Nuša posvetila svoji babici za 70. rojstni dan. Nuša je devetošolka in njena želja je, da pevsko pot nadaljuje tudi v srednji šoli. "Načrtov in želja je veliko," nam pove veselo. Hvaležna je tudi svojim staršem, da jo podpirata in bodrita v njenem veselju do petja. Nuša je bila tudi aktivna nogometna metašica, saj je trenirala v ženski ekipi MSM na Ptuju. Želimo ji obilo uspeha na vseh področjih njenega udejstvovanja.

Marija Prelog in Eva Milošič

Foto: osebni arhiv

Nuša Forštnarič, zmagovalka mednarodnega mladinskega festivala Mali Mef v Čakovcu

IŠČE SE!

NOV SOPRAN GLASISA

- Poješ **sopran**?
- Imaš rada **zborovsko glasbo**?
- Rada **potuješ**?

Potem si prava za nas!

Komorni zbor Glasis
v svoje vrste vabi novo sopranistko.

Pišite na FB ali na ernest.kokot@gmail.com.

Otroci teden dni brez telefonov v objemu glasbe

V četrtek, 25. avgusta, je pod zvezdami izzvenel koncert že 8. mladinskega glasbenega tabora Poj z menoj, ki ga organizira Kulturno-umetniško društvo Markovski zvon iz Markovcev. 54 otrok tabornikov je potrdilo, da je takšen tabor odlična sprostitev in popestritev zadnji počitniških dni.

Moderni življenjski stil nam narekuje, da razvijamo svoje talente, sposobnosti in da slednje razvijamo ter podpiramo tudi pri otroku. Tako je zraven športnih dejavnosti glasba med najpogostejšimi hobiji, ki jih imajo današnji osnovnošolski otroci. Čedalje več otrok namreč igra kak instrument. V Markovcih smo se pred osmimi leti odločili, da bomo že tako razvito glasbeno kulturo v naši občini negovali še skozi poletni glasbeni tabor. Očitno je bila to izredno dobra odločitev, saj je tabornikov vsako leto več.

Letos se jih je nabralo kar 54, prišli pa so tudi iz okoliških občin. Dober glas seže v deveto vas. Taborniki so se zbrali v nedeljo popoldan, kjer jih je pričakala skupina osmih mladih animatorjev. Slednji so že druga generacija animatorjev, pomlajena skupina, ki je nadomestila ekipo deklet, ki je tabornike spremljala zadnjih sedem let. Prav s tem smo dokazali tudi, kako se na taboru drug od drugega učimo, rastemo in se razvijamo.

Pevske vaje so za tabornike potekale vsak dan. Ker je program in delo potrebno prilagajati sposobnostim tabornikov, so bili razdeljeni na otroški in mladinski pevski zbor. Vaje so potekale vsak dan, animatorji pa so imeli za otroke pripravljen tudi zabavni program. Igrali so se socialne igre, odšli na sprehod, vsak večer pa tudi zapeli pri sv. maši v sosednji cerkvi sv. Marka.

Tabor je vsako leto tudi tematsko obarvan - letos smo se posvetili Evropi. Tako

smo možgančke naših tabornikov pripravili na prihajajoči zvok šolskega zvonca in skupaj smo se naučili več o irski zgodovini, italijanski pici, grškem sirtakiju, Vikingih, ruskih babuškah in še in še. Idejni vodja tabora, Gregor Zmazek, je o letošnji izvedbi povedal: "Zelo me veseli, da našemu projektu, ki je se je kot majhna ideja razvil v naših glavah pred

osmimi leti, lahko danes rečemo, že kar tradicionalni. Vsako leto znova nas tabor in priprava nanj sicer izmuči - psihično in fizično, a videti otrokov razvoj, kako v petih dneh usvoji več kot 15 pesmi, njegovo veselje ob druženju s prijatelji, napredek v samostojnosti in zagotavljanje, da drugo leto pridejo znova, je za nas več kot dovolj. Res radi in s srcem oblikujemo naš tabor!" Ker si vsakodnevnega življenja danes ne moremo več predstavljati brez mobilnih telefonov, smo se odločili, da jih bodo taborniki letos pustili doma. In mislite, da so jih kaj pogrešali? Petje, druženje, smeh in igre so bile povsem dovolj. Če ne verjamete, poskusite še sami! :)

Nika Rožanc

12. tabor gasilske mladine v Zavrču

Otroci so si med seboj zelo različni. Eni imajo raje hribe, drugi morje, tretji si radi ogledajo različne zanimivosti, četrti so najraje doma. Med njimi so tudi takšni, ki so zelo radi v gasilskih vrstah, kjer se učijo in usposablajo za dobro sočloveku ter v tem delu tudi uživajo. Današnji ritem življenja jih pogosto sili, da si vzamejo premalo časa za druženje in aktivnosti, ki so jim v veselje.

Tega se prav gotovo zavedamo v OGZ Ptuj, zato že več let organiziramo tabor gasilske mladine. Letošnji tridnevni ter 12. zapovrstjo je bil v Zavrču. Skupaj z vodstvom ter člani PGD Zavrč in vodstvom mladinske komisije OGZ Ptuj nam je uspelo gostiti 195 udeležencev. Tudi letos so bili z nami prijatelji iz PGD Biš. Tabor je potekal od 26. do 28. avgusta. Pester urnik dogajanja je otrokom zagotavljal raznolike aktivnosti.

Zbor ter namestitev je potekala v petek popoldan. V otvoritveni slovesnosti so nas nagovorili ter pozdravili predsednik OGZ Ptuj, tovariš Marjan Meglič, ravnateljica osnovne šole Cirkulane-Zavrč, gospa Suzana Petek, ter domači predsednik, tov. Anton Bratuša. Dvig zastave mladinskega tabora je pripadla domači mladi ekipi Zavrča. Po uradni otvoritvi smo se napotili na stadion nogometnega kluba Zavrč, kjer smo imeli predstavitev ter ogled prostorov NK Zavrč. Na igrišču nas je čakala znana domača športnica Veronika Domjan, ki se ukvarja z metom diska, ter gasilca Martin in An-

ton, ki sta izvajala gasilska razvrščanja. Po vrnitvi na območje tabora nas je v imenu občine Zavrč pozdravil še svetnik Dušan Rojko. Po spustu zastave, ki so jo opravili mladi iz PGD Bukovci, je sledila večerja, ki jo je pripravila udarna ekipa OGZ Ptuj z Urošem na čelu. Vse ostale obroke hrane smo pripravljali vsi mentorji tabora. Po večerji je sledilo veselo rajanje ob dobri glasbi.

Sobotno bujenje smo pričeli z jutranjo telovadbo. Pomagal nam je nogometaš Žiga. Po zajtrku so dvig zastave tabora opravili mladi iz PGD Podvinci. Na vrsti je bilo izobraževanje oz. pridobivanje gasilske veščine likovnik. Z mentorico ter gostjo gospo Aljano Primožič-Fridauer smo pridno risali ter se izobraževali po navodilih za osvojeitev veščine. Med mladimi je zelo veliko odličnih risarjev, zato bomo v ta namen tudi organizirali razstavo njihovih slik. Po kosilu ter popoldanskemu počitku smo se odpravili na lokacijo kjer domujejo člani lovske družine Zavrč. V dveh skupinah smo spoznali lovsko družino ter lovsko orožje. Spremljali smo tudi streljanje na glinaste golobe. Po vrnitvi v tabor so nas obiskali člani Konjeniškega kluba Borl, ki domujejo na območju Zavrča. Spoznali smo konje, se peljali s kočijo ter spoznali zabavno igro z podkvami. Sledil je spust zastave mladih iz PGD Ptuj, obilna večerja ter večerno rajanje ob glasbi.

Po dveh napornih dnevih je bila pred nami še nedelja. Tudi zadnji dan smo iz-

Foto: Janko Fišinger

vedli jutranjo telovadbo z Žigom. Zadnji dvig zastave so izvedli gostje iz PGD Biš. Zadnje naloge tabora smo posvetili gasilski operativni tematiki. S pomočjo dveh poklicnih gasilcev, Marka in Jerneja, smo prikazali požar v kuhinji ter požar v naravi. Tematika je bila zelo zanimiva, saj so mladi gasilci postavili veliko vprašanj. Pred zaključkom tabora smo vsi udeleženci skupaj pospravili naše tridnevno domovanje. Po zaključnih govorih so zastavo gasilskega tabora sneli mladi iz

PGD Hajdina, kar pomeni, da bomo naslednje leto gostje v občini Hajdina.

Delo z mladimi od mentorjev zahteva različna znanja in veščine. Zelo pomembno je, kako mladim posredujemo svoje znanje in na kakšen način jim prenašamo ljubezen do gasilstva. Smo opazovalci, učitelji, vzorniki ter zaupniki. Pred seboj imamo našo prihodnost. S pridobljenim znanjem in izkušnjami bo njihova vloga neprecenljiva. Mladi so naša prihodnost in od nas je odvisno, kakšna bo.

Zahvalil bi se domačemu poveljniku, tovarišu Damjanu Brleku, ter njegovi ekipi, vodstvu OGZ Ptuj, vsem sponzorjem in donatorjem, nastopajočim v programu tabora, civilni zaščiti podravske regije, slovenski vojski iz Slovenske Bistrice in mentorjem za odlično sodelovanje. HVALA!

Janko Fišinger, predsednik mladinske komisije OGZ Ptuj ter vodja tabora

Foto: Janko Fišinger

Foto: Janez Liponik

Praznovanje 70. obletnice Lovske družine Markovci

Člani Lovske družine Markovci v letošnjem letu praznujemo sedemdeseto obletnico delovanja lovstva na našem območju.

V počastitev tega okroglega jubileja smo se zbrali 11. junija v našem lovskem domu, kjer smo ob krajšem kulturnem programu in ob zvokih rogistov skupaj s povabljenimi gosti »pobratini« iz Lovske družine Bohinjska Bistrica, predstavniki sosednjih lovskih družin, predstavnikom Zveze lovskih družin Ptuj-Ormož, predstavnikom Lovske zveze Slovenije, predstavniki drugih društev v občini Markovci in naših družinskih članov ob skromni pogostitvi praznovali 70. obletnico delovanja.

Vsaka okrogla obletnica je čas, ko se ozremo v preteklost in se spomnimo začetkov delovanja in na prehojeno pot ob vseh težavah in preprekah, ki smo jih na tej poti morali premagati. Prav je, da se spomnimo članov, ki so s svojim vestnim delom in nesebično pripadnostjo lovski organizaciji vedno znova dodajali kamenčke v mozaik pri ohranjanju divjadi in delovanju organizacije.

Za zasluge pri gojitvi in ohranjanju divjadi ter dolgoletno vestno delo so bila prizadevnim članom ob tem jubileju podeljena priznanja. Priznanje lovske družino so prejeli Uroš Kekec, Boštjan Fogec in Matjaž Šegula. Znak za lovske zasluge so prejeli Janko Kosi, Marjan Kostanjevec, Franc Meznarič, Lidija Šmigoc, Marjan Šmigoc, Branko Verlak in Jožef Zemljarič. Zlati znak za lovske zasluge so prejeli Janez Golob starejši, Janez Korošec in Martin Žuran. Srebrni znak za 40 let članstva v lovski družini sta prejela Kondrad Plohl in Janez Veršič. Zlati znak za 50 let članstva je prejel Janez Korošec. Priznanja za dolgoletno sodelovanje so prejeli: LD Leskovec, LD Cirkulane, LD Sv. Marjeta, LD Bresnica, LD Jože Lacko, LD Ptuj, LD Dornava-Polenšak, LD Bohinjska Bistrica, Lovska zveza Slovenije, Zveza lovskih družin Ptuj-Ormož, Lovsko kinološko društvo Ptuj-Ormož in Društvo ljubiteljev ptičarjev.

Ob tej priložnosti smo podelili tudi zahvale za vsestransko pomoč in sodelovanje občini Markovci, Osnovni šoli Markovci, Športno-ribiškemu društvu Markovci, Kojniškemu društvu Nova vas in Prostovoljnemu gasilskemu društvu Sobotinci. Vsem dobitnikom priznanj in odlikovanj ter zahval še enkrat čestitamo in se jim zahvaljujemo za nesebično pomoč pri delovanju naše lovske družine.

Lovska družina Markovci je bila ustanovljena 7. junija 1946. 5. novembra istega leta je bila podpisana zakupna pogodba med OLO Ptuj in LD Markovci, pri čemer je LD Markovci dobila v zakup lovišče v velikosti 3260 hektarjev, na katerem so takratni člani pričeli z gospodarjenjem predvsem z malo divjadjo. Ker pa se je zaradi maloštevilnega članstva in velikih delovnih obvez že koncem leta 1949 na pobudo takratne Lovske družine Sveta Marjeta pokazal interes po združitvi dveh manjših LD v eno večjo, so pogovori med obema lovskima družinama potekali v tej smeri.

Tako je 4. aprila 1950 potekal ustanovni občni zbor, na katerem je bila ustanovljena LD Spodnje Ptujsko polje, ki je ob ustanovitvi štela 29 članov, gospodarili pa so na 6110 ha lovni površini na območju sedanje občine Gorišnica in občine Markovci.

Kljub tej spremembi so se člani pri svojem delu srečevali s številnimi težavami, predvsem zaradi pomanjkanja ustrezne opreme in obilice dela pri zagotavljanju

hrane za zimsko krmljenje takrat zelo številčne male divjadi.

Zaradi dobre organizacije in prizadevnosti takratnih članov so bili kos vsem zadanim nalogam: pri varstvu divjadi in tudi pri izgradnji lovskega doma, ki je bil odprt leta 1958 in nato leta 1979 dograjen. Vseskozi so si člani prizadevali za nakup čim več njivskih površin, na katerih so urejali krmne in pridelovalne njive, določene površine pa so se preuredile v remize, potrebne za kritje divjadi. Ves čas so aktivno sodelovali z drugimi uporabniki prostora in drugimi društvi. Tako je prišlo leta 1980 do pobratenja z LD Bohinjska Bistrica, s katero še sedaj aktivno sodelujemo, saj so se v teh letih spletle preštevilne prijateljske vezi, ki so temelj dobrega sodelovanja.

Delovanje lovske družine ni bilo omejeno le na lov, saj so se takratni člani pričeli aktivno ukvarjati s športnim strelstvom in lovsko kinologijo, za kar sta na področju športnega strelstva najbolj zaslužna Janko Rožmarin, na področju kinologije pa Janez Horvat. Z doseganjem odličnih rezultatov v državnem in mednarodnem

merilu sta prepoznavnost naše lovske družine ponesla širše v svet.

Lovska družina Spodnje Ptujsko polje je delovala vse do leta 1998, ko se je ponovno razdelila na prvotni lovski družini, in sicer na LD Sveta Marjeta in LD Markovci. Obe lovski družini od takrat naprej delujeta vsaka na območju svoje občine.

Člani Lovske družine Markovci, kitrenutno šteje 57 članov, še naprej delujemo v skladu z obstoječo zakonodajo, letnim in petletnim lovsko-gospodarskim načrtom, predvsem pa si prizadevamo za ohranitev divjadi prijaznega okolja, ki pa je zaradi vse večje urbanizacije okolja in sodobnega načina kmetovanja vse bolj zahtevna naloga, kar terja vse več prostovoljnega dela in sodelovanja z ostalimi uporabniki prostora. Vsi člani si prizadevamo, da bi nadaljevali začrtano pot naših predhodnikov, ki je usmerjena k ohranjanju naravnega okolja in prostoživečih živali, ki jim pomagamo predvsem v zimskem času z dodatnim krmljenjem in urejanjem ustreznega kritja.

Naše delo se nadaljuje tudi na področju športnega strelstva, kjer zelo aktivno sodelujemo skoraj na vseh strelskih prireditvah. Člani naše ekipe že vrsto let dosegajo odlične rezultate. Vsako leto organiziramo dve tradicionalni strelski prireditvi, ki sta izredno dobro obiskani s strani strelcev od blizu in daleč, prav tako pa tudi s strani občanov, ki si pridejo ogledat prireditev.

Naše delo smo vestno nadaljevali tudi na področju lovske kinologije. Naši vodniki vodijo sedemnajst lovsko uporabnih psov različnih pasem, s katerimi se poleg lova udeležujemo različnih kinoloških prireditev, na katerih se po doseženih rezultatih uvrščamo v slovenski vrh. Prav tako vsako leto organiziramo več kinoloških prireditev, ki so nam v pomoč pri našem delu, saj se zavedamo, da je lov neločljivo povezan z lovsko kinologijo, ustrezno izšolan lovski pes pa je nepogrešljiv pomočnik pri iskanju predvsem ranjene divjadi in izvajanju lovske pravičnega lova.

Vsa leta skrbimo tudi za lovski dom in ostale objekte, ki jih v okviru danih možnosti s prostovoljnim delom ob znatno omejenih sredstvih vzdržujemo in dograjujemo.

Želimo si, da bi dediščino, ki smo jo prejeli v upravljanje od naših predhodnikov, predali znanjem v takšnem stanju, da bi lahko bili ponosni na opravljeno delo in bi se ob naslednjem jubileju lahko s ponosom ozrli na prehojeno pot.

Lovski pozdrav! *Ivan Šincek*

Anino, kot ga še ne pomnijo

Foto: Matic Plevel

Letos je bilo pa tako, kot še nikoli. Dvodnevni dogodek, šotor, Avseniki ... in uspelo nam je! Prvič smo organizirali dvodnevni dogodek in prvič dogodek pod šotorom, saj so nas izkušnje zadnjih let pripeljale do spoznanja, da žal brez šotora prireditve ne moremo več izpeljati.

Tudi letos (22. in 23. julija) smo v Stojncih praznovali Anino. Vsakdo, ki je že kdaj bil pri cerkvi sv. Ane v Halozah, ve, da Stojnci pravzaprav ne spadamo pod njeno faro. A dolgoletna tradicija, o kateri beseda teče tudi v mnogih zapisih, pravi, da je prostovoljno gasilsko društvo na ta

dan prirejalo veselico že od nekdaj. Letos smo prvič organizirali dvodnevni dogodek in uspeh je bil popoln. V petek, 22. julija, smo med nami gostili Smile Band, za zabavne ritme pa je skrbel DJ DaLe.

Naslednji dan nas je čakal vrhunec Aninske noči. Zabava z Ansablom Saše Avsenika s predskupino prikupnih mladenc iz ansambla Skrivnost. Dan, ki smo ga Stojncani nestrno pričakovali že vse poletje, je bil poln pričakovanj. Že eno uro pred začetkom, ko smo bili vsi domači na delovnih mestih, so se ljudje zbirali na prireditvenem prostoru, med njimi pa je bilo kar nekaj Avsenikovih navdušencev od blizu in daleč. Ko je ansambel le prišel na oder in zaigral znamenito 'Na Golici', so ljudje kar vstajali in ploskali in vriskali ... To je bilo res nekaj neverjetnega. Veselje vseh obiskovalcev je bila za nas največja potrditev, da smo ustvarili odlični dogodek! Večer se je nadaljeval v nabito polnem šotoru in prireditvenem prostoru, kjer smo se vrteli v prijetnih ritmičnih polkih in valčkih. Ta dogodek bo za vse obiskovalce, domačine in

predvsem za nas domače člane, ki smo se trudili, da bi vse potekalo brez težav, ostal v izjemno lepem spominu.

Že dva meseca bo naokrog, pa se še vedno govori, kako lepo je bilo. Velik obisk ljudi iz okoliških krajev in tudi iz drugih koncev Slovenije in tujine nas je izjemno presenetil in nam dal potrditev, da smo pa letos res pripravili prireditev, kakršne pri nas že dolgo ni bilo. Po več letih muhastega vremena nam je narava le naklonila dva dni sonca.

Velika zahvala gre predvsem članom Prostovoljnega gasilskega društva Stojnci in vsem vaščanom, ki ste nam pomagali že pred prireditvijo, med in po njej. Najlepša hvala aktivu Društva kmečkih žena Stojnci za trud in pot ob pečenju opalenc, ki so bile odlične. Zahvala vsem donatorjem in vsem, ki ste nam prispevali dobitke za srečelov. Hvala tudi vsem vam, obiskovalcem dvodnevne Aninske noči, saj ste vi tisti, za katere obljubimo, da se bomo trudili in vam vsako leto pripravili odlično glasbo ter še kakšno presenečenje več. Hvala vam!

Dejan Zemljarič, predsednik PGD Stojnci

Piknik in vaške igre v Stojncih

Zadnja sobota v avgustu je že nekaj let tradicionalno »rezervirana« za vaški piknik v Stojncih. Tudi letos ni izostal. Organizator je že tradicionalno Vaški odbor, ki ga vodi Franc Ambrož. Letos je piknik zelo dobro uspel. K temu je pripomoglo več dejavnikov, kot je bilo vreme -i lepšega si ne bi mogli želeti -, prostor, ki ga sedaj nudi medgeneracijski center pa je skoraj idealno okolje za izvedbo različnih družabnih, športnih

in še kakih prireditev. Tudi udeležba vaščank in vaščanov je bila dobra. Seveda velja pohvaliti tudi organizatorje, saj so dobrote z žara bile odlične in tudi najljubšega posladka, praženega krompirja, je bilo dovolj za vse. Poskrbljeno je bilo tudi za glasbo, saj v Stojncih ni težava sestaviti dobrega ansambla, ki je dogodek glasbeno popestril. Tudi »Fuš godba« Stojnci je izvedla krajši program. Nato je besedo prevzela odlična moderator-

ka, animatorka Gregova Nika, kot se je predstavila (Nika Rožanc) in začelo se je »zares«. Nikini asistentki Alenki se je za tekmovanje na vaških igrah prijavilo kar 11 ekip z zanimivimi imeni in tekmovalci ter tekmovalkami. Ob zanimivem dogajanju na športnem poligonu ni manjkalo glasnega vzpodbujanja tekmovalcev, ki so se zelo trudili in potili za doseg najboljšega možnega rezultata. Ko so vse ekipe izvedle tri igre, je bila že krepka

tema, zato je komisija sklenila, da se tekmovanje zaključi. Sledila je svečana podelitev medalj tekmovalcem in tekmovalkam prvih treh ekip. Zmagala je ekipa »Siget«, drugi so bili »Pečejari«, ki so za nameček še cel popoldan in večer skrbeli za dobrote z žara, tretjevrščene pa so bile »Micke«. Mnogi so se v nadaljevanju zavrteli ob taktih domačih muzikantov potem pa so se udeleženci, zadovoljni s preživetim večerom, začeli počasi razhajati. Vabljeni prihodnje leto!

Več kot vse besede pa zagotovo povedo slike z druženja, ki si jih lahko ogledate na povezavi <https://goo.gl/photos/AUwByzJwVekZXE67>

TM

Ekipa zaselka FRAČJE DOL

Naši pridelovalci na sejmu AGRA v Gornji Radgoni

Povezovanje – beseda, ki se vedno znova pojavi v kontekstu kmetijstva. In da povezovanje vsaj mladim kmetom ni tuje, sta na sejmu Agra dokazala Dario Štumberger in Blaž Erhatic. Svoji stojnici z bučnim oljem in ptujskim lükom sta postavila skupaj, tako sta se lažje soočila s stroški razstavnega prostora, pa še oba pridelka gresta bojda odlično skupaj. »Odziv obiskovalcev je dober, vzpostavil sem stik z novimi poslovnimi partnerji, torej podjetji, ki jih zanima nakup bučnega olja kot poslovnega darila, pridobil pa sem tudi nekaj novih strank. Treba je vlagati v promocijo, moraš se pokazati ljudem,«

je prepričan Dario Štumberger, ki ne vloga samo v promocijo, temveč tudi v domiselno embalažo bučnega olja, ki je po njegovem mnenju lahko odlično darilo ali nepogrešljiv dodatek k najrazličnejšim jedem, tudi vaniljevemu sladoledu. Blaž Erhatic pa je na sejmu predstavljal domačo kmetijo in pridelek z največjo dodano vrednostjo – ptujski lük. Tako so lahko obiskovalci poskusili avtohtono vrsto čebule s ptujskega polja, s svojevrstnim okusom in videzom. O letošnji letini pa je dejal: »Letina je bila zadovoljiva, kakovost se bo še pokazala. Sicer pa smo letos pobrali osem ton ptujskega lüka.«

Foto: arhiv

Da so promocija v kmetijstvu, prisotnost na tržnicah, zvestoba kakovosti, marljivost dejavniki, ki pomagajo kmetijam preživeti, so prepričani tudi na kmetiji Cimerman. »Za predstavitev na sejmu smo se odločili, da ljudem predstavimo našo ponudbo, da prepričamo kupce, da je morda boljše kupiti manj, pa tisto domače in kakovostno, da je mesnina brez konzervansov dobra, prav tako obiskovalce osveščamo o pomenu lokalne samooskrbe in jih prepričujemo, naj spodbujajo domače pridelovalce in ne

uvoznikov.« Tomaž Cimerman je še dodal, da je prednost njihove kmetije, da so vzpostavili celotno verigo, torej od pridelave krme, vzreje živali, predelave, do prodaje mesa in mesnih izdelkov končnemu potrošniku. »Smo zagotovilo, da je slovensko res slovensko. Sicer pa promoviramo naše izdelke po javnih ustanovah, kjer pa je še vedno velika težava z naročanjem. Eden izmed ukrepov, ki bi zagotovo pomagal slovenskemu kmetu, je, da bi vsi javni zavodi petino izdelkov kupili od lokalnih pridelovalcev.«

UR, MV

Vaške igre v Bukovcih

Društva iz vasi so 10. junija pripravili tradicionalne vaške igre med ekipami posameznih zaselkov. Družabnega popoldneva se je udeležilo sedem ekip. Skupine so se pomerile v petih igrah, ki so bile vsaka po svoje zanimive in so zahtevale veliko spretnosti in iznajdljivosti. Med tekmovanjem, ki je bilo v največji meri družabnega značaja, ni manjkalo glasnega navijanja, smeha in dobre volje. Svojo spretnost, hitrost in natančnost so lahko pokazali v igri z mokro gobo, premagovanju ovir z lestvijo, skakanju v jumbo vrečah in v igri z lesenimi smučmi, ki bo zaradi lanskim nesrečnih pripetljajev postala tradicionalna. Letos se je najbolje odrezala ekipa zaselka Zgornji kunec. Prireditev je povezoval Uroš Horvat. Naj omenimo tudi, da so na vaških igrah bile tako kot po navadi tudi napihljiva igrala, otroci pa so se lahko posladkali tudi s sladkorno peno. Upajmo, da bo tudi v prihodnje ostalo tako. Po zaključku iger in podelitvi priznanj je sledila pogostitev in prijetna glasba s

fantoma iz zasedbe Duo ekstra. V avgustu so člani vaškega odbora tudi letos postavili klopotec na že znani lokaciji pred gasilskim domom.

PM

Foto: Patricija Majcen

Folklorni kimavčevi večeri v Markovcih

Že peto leto zapored je Folklorno društvo Markovci aktivno sodelovalo pri izvedbi mednarodnega folklornega festivala Folklorni kimavčevi večeri, ki ga organizira JSKD Ptuj. Kljub temu da je JSKD glavni organizator, velik delež organizacijskega bremena nosijo okoliška folklorna društva. Do sedaj smo gostili že folklorne skupine iz Cipra, Bosne in Hercegovine, Hrvaške, Srbije in Bolgarije. Letos so se nam na odru pridružili člani Folklorne skupine Jitrenka iz Češke. Folklorna skupina Jitrenka prihaja iz kraja Pardubice v osrednjem delu Češke. Letos praznuje 20 let svojega delovanja, poleg odrasle

skupine pa imajo tudi otroško. Na prireditvi so nastopali tudi Folklorna skupina OŠ Markovci pod vodstvom Brigite Horvat in sekcije domačega društva: kopjaši, ljudske pevke in folklorna skupina. Ta prireditev pripelje v našo občino vsako leto kar nekaj tujcev, ki jim predstavimo naše običaje, zgodovino in dejavnosti. S tem širimo prepoznavnost občine Markovci po Evropi. Kljub temu se večina občanov tega premalo zaveda, kar se vsako leto znova pokaže na zelo slabo obiskani prireditvi.

Eva Forštnarič

Kopjaši in vile na karnevalu v Čapljini

Kopjaši in vile Folklornega društva Markovci smo se konec avgusta odpravili na krajši obisk v Čapljino, mesto na jugozahodu Bosne in Hercegovine, kjer živijo večinoma Hrvati. Družbo so nam delali tudi člani društva Baron iz Prvencev. V Čapljini se je odvijal 18. mednarodni poletni karneval, ki je potekal pod okriljem Evropskega združenja karnevalskih mest (FECC). Poleg nas in članov društva Baron so se na karnevalu predstavili tudi karnevalski skupini iz Šoštanj in Dobo-

ve ter več kot 15 karnevalskih skupin iz vseh držav bivše Jugoslavije. Čez lepo urejeno mestno središče je v soboto, 20. avgusta, zvečer potekala krajša povorka, sledili pa so ji nastopi vseh skupin na glavnem trgu. Kot je v navadi, smo naše »fašenske običaje« predstavili v zelo dobri luči. Po koncu nastopov so organizatorji poleg kraljice karnevala izbrali tudi prvo in drugo spremljevalko in v veliko čast nam je bilo, da je bila druga spremljevalka kraljice prav naša vila Meri. Po zelo vročem in napornem dnevu smo si v nedeljo na poti domov privoščili še osvežitev na prekrasnih slapovih Kravice v bližini Čapljine.

To je bilo za člane našega društva že drugo gostovanje v tujini letos. Meseca maja smo se odpravili na folklorni festival v madžarsko mesto Győr. Tam smo se predstavili s spletoma Snočkej pri ljubci in Splet štajerskih.

Eva Forštnarič

PRIREDITVENIK:

- **15. ali 22. oktober** - vseslovenska akcija ob svetovnem dnevu hrane Drobtinica, stojnice po vaseh naše občine, zbiranje prostovoljnih prispevkov; organizator: podmladek Rdečega križa
- **OKTOBER, MESEC POŽARNE VARNOSTI** – različne dejavnosti skozi ves mesec
- **sobota, 1. oktober, ob 8. uri** - jesenska kinološka prireditev: jesenska vzrejna, poljska in širša poljska preizkušnja ptičarjev v LD Markovci, Sobetinci
- **nedelja, 16. oktober, ob 17. uri** - 1. samostojni koncert Harmonikarskega orkestra Modras, mala športna dvorana OŠ Markovci,
- **sobota, 12. november** - Martinovanje, večnamenska dvorana Bukovci,
- **nedelja, 27. november** - 2. koncert Ženske vokalne skupine Florina, večnamenska dvorana Bukovci

STRELEC d.o.o.
PREVOZNIŠTVO IN ZEMELJSKA DELA

Janko STRELEC

Stojnci 122, 2281 Markovci
TEL.: 02/ 766 37 71, GSM: 041 651 521

- gradbena mehanizacija
- prevoznštvo
- izposoja kompresorjev
- tlakanje
- zidanje in betoniranje ograj in opornih zidov
- izdelava in priklopi kanalizacij

Aktivnosti športno ribiškega društva Markovci

RIBIŠKI DVOBOJ ŠRD MARKOVCI IN ŽEJNIH RIBIC DRAŽENCI

Do dodatne povezave in druženja med ŠRD Markovci in Žejnimi ribicami iz Dražencev je prišlo na iniciativo Zlatka Rajha (ŠRD Markovci) in Jožeta Stockla (Žejne ribice), ki sta bila sodelavca, uspešna ribiča in ljubitelja ribolova ter čiste narave. S tem druženjem in na koncu tudi tekmovanjem med enim in drugim društvom je to prijateljstvo postalo meddruštveno in tradicionalno.

Vse od leta 2010 se ekipi srečujeta ob vodi in pomerita, katera je uspešnejša v lovu rib. Srečanje poteka dvakrat na leto, enkrat v Prvencih in nato v Dražencih ali obratno. Rezultat medsebojnega tekmovanja je v drugem planu, poudarek je predvsem na druženju in dobrem počutju pri enem ali drugem domačinu. Tako je to leto že 7. srečanje po vrsti potekalo 30. julija v prijetnem vzdušju in razpoloženju ob ribniku v Dražencih. Društvi sta sodelovali z 10-člansko tekmovalno ekipo in uspešnejši v tem dvoboju so bili člani ribiškega društva Žejne ribice, ki so v štirih urah ulovili 148.380 kg rib. Odlični drugi so bili člani ribiškega društva Markovci z 89.260 kg ulovljenih rib. Po končani tekmi je bila malica za vse udeležence in prijateljsko druženje. Najuspešnejši član zmagovalne ekipe Drago Lenart pravi: "Tekma je bila lepa. S svojim kakor tudi s skupnim rezultatom sem zadovoljen." Najuspešnejši član poražene ekipe Franc Bromše je povedal: "Res je, bil sem najuspešnejši član markovske ekipe, vendar je bi gostujoči teren za nas prevelika ovira." Predsednik Žejnih ribic Dušan Černenšek je dodal: "Izgleda, da je letos naše leto kar se tiče tekmovalnih uspehov, res pa je, da je bil domači teren velika prednost." Domači predsednik Branko Kostanjevec je zaključil: "Trudili smo se po svojih močeh, vendar očitno to ni bilo dovolj. Priznati je treba, domačini so bili boljši."

ZAKLJUČEK SPOMLADANSKEGA DELA LIGE V LOVU RIB S PLOVCEM ŠRD MARKOVCI ZA LETO 2016

Za nami je pet nedelj in pet torkov, ko se je odvijalo tekmovanje v lovu rib s plovcem v tako imenovanem spomladanskem delu lige za člane za člane ŠRD Markovci. Bolj ali manj uspešno je sodelovalo 36 članov društva, kar je nekoliko manj kot minulo leto. Od desetih tekem se je za uvrstitev štelo sedem boljših re-

zultatov s tekmovanja in seštevke je pokazal naslednje rezultate:

- tretjevrščeni Leopold PERGER
 - drugouvrščeni Viktor SLAMERŠEK
 - in zmagovalec Marjan PLOŠINJAK
- Poleg ligaških tekem je bila še kopica ostalih aktivnosti in vsak je lahko našel kaj zase in svojo dušo:
- odlov krapa za veliko noč
 - vsako soboto tako imenovane odprte tekme, kjer lahko sodelujejo tudi ribiči, ki niso člani ŠRD Markovci
 - kar nekaj društvenih pokalnih tekem
 - tekma za pokal občine Markovci in svečana otvoritev ribiškega doma
 - memorialna tekma v spomin na pokojne člane
 - odprta HAN tekma
 - društvene pokalne nočne tekme
 - srečanje z lovci in konjeniki
 - sodelovanje na tekmi pri ŽEJNIH RIBICAH v Dražencih ob njihovi 10. letnici
 - mednarodna tekma Dornava 2016
 - tekma parov
 - tekma dvojic
 - tekme, ki jih organizirajo člani ob različnih jubilejnih dogodkih

Zmagovalec Marjan PLOŠINJAK pravi: "To je prijetno druženje skoraj celotnega ŠRD, ki pa ima tudi tekmovalni značaj. Z določeno mero znanja in izkušenj ter nekaj sreče mi je uspelo osvojiti prvo mesto lige ŠRD Markovci v spomladanskem delu, kar poleg dobrih in uspešnih ribičev v društvu ni mačji kašelj." Predsednik ŠRD Branko KOSTANJEVEC dodaja: "Liga, ki jo izvajamo, je ena od oblik druženja našega članstva. Člane lahko tako sproti obveščamo tudi o no-

vostih, ki se dogajajo pri našem delu. Mislim, da je redna obveščanost članstva nuja, v kolikor hočemo, da društvo deluje uspešno. Vsem tekmovalcem čestitam za dosežene rezultate in jih že sedaj vabim na jesenski del LIGE 2016."

Ekipo ŠRD Markovci je 16. in 17. julija sodelovala na mednarodni tekmi VI. KERKA-ALPOK ADRIA POKAL 2016 na Madžarskem v kraju Kerkaszentkiraly, kjer je sodelovalo 15 ekip iz Madžarske, Italije, Hrvaške in Slovenije.

Ekipo v sestavi Branko KOSTANJEVEC, Janez KOSTANJEVEC, Slavko PLOŠINJAK in Borut LEVIČNIK je dosegla odlično tretje mesto, kar je prva prva mednarodna vidnejša uvrstitev. Obenem je Slavko Plošinjak za doseženo tretje mesto v svojem sektorju prejel medaljo. ČESTITAMO!

NOČNA RIBOLOVNA TEKMA

se odvija, kot že samo ime pove, predvsem ponoči. Za lažje razumevanje Vam bomo poskušali na razumljiv in enostaven način razložiti njen potek. Zbor ribičev je ob določeni uri (ob 18h), ko se ribiči prijavijo za tekmo. Sledi žrebanje štartnih-lovnih mest, kar sicer ni zahteven postopek, vendar pa je od tega v veliki meri odvisna uspešnost tekmovalca. Ribe se namreč na nekaterih mestih raje zadržujejo kot na drugih. Tekmovalci imajo na razpolago eno uro, da se namestijo na svojem lovnem mestu. Čas tekme določijo tekmovalci sami in običajno traja štiri ure. Tekmovanje se torej prične ob 19h, ko je še bel dan, in konča v trdi temi ob 23h.

Ribnik v Prvencih še nima reflektorjev. Ribe imajo razvit zelo dober voh in ponujene vabe brez težav zavohajo v temi. Plovec ima na zgornjem delu snemljivo, tako imenovano anteno, ki je običajno rumene ali pa rdeče barve in se za nočni lov zamenja s fosforno lučko (anteno). Tako je videti, kot bi po vodi plavale kresničke. Na glavi imamo ribiči naglavno svetilko, s katero si pomagamo pri raznih opravilih: natikanje vabe na trnek, snemanje ulovljenih rib in pri morebitnem reševanju zavožlane ribiške vrvice. Očitno je imel Slavko Plošinjak najuspešnejšo kresničko, ker je zmagal.

1. mesto Slavko Plošinjak	68.680 kg
2. mesto Branko Kostanjevec	46.760 kg
3. mesto Rado Plohl	45.340 kg
- ulovljenih rib
ČESTITAMO!

Ignac Habjanič

Aktivnosti članic Društva podeželskih žena

Članice Društva podeželskih žena občine Markovci tudi v poletnem času nismo počivale. Kljub poletni vročini smo imele kar nekaj aktivnosti, s katerimi smo jo skušale premagati. Na sestanku UO društva smo se v maju dogovorile za organizacijo naslednjih aktivnosti:

1. konec junija na god Sv. Petra in Pavla smo se odpravile na kolesarjenje. Popoldan smo se zbrale pri Jožefovi kapeli v Markovcih in se odpravile na spoznavanje kapel po domači občini. Pot nas je vodila skozi Novo vas, v Vopošnico v Bukovcih in nato še mimo drugih dveh kapel v Bukovcih v Stojnce mimo obnovljenih kapel, čez Zagojčice v Sobetince, Prvence in Strelce v Borovce, kjer nas je pričakal in pozdravil podžupan g. Črešnik. Tukaj nas je čakalo tudi manjše okrepčilo, da smo lahko nadaljevale pot proti Zabovcem. Tam smo malo poklepetale in se še dodatno okrepčale in nadaljevale pot v Markovce, od koder smo se nato odpravile vsaka proti svojemu domu. Popotovanje je bilo zelo zanimivo, saj je vsaka spoznala kaj novega in zanimivega.

2. V juliju in avgustu smo vročino premagovale s kopanjem na morju. Prvič smo se odpravile na kopanje v juliju. Ker naših članic ni bilo dovolj, da bi napolnile avtobus, smo zraven povabile še članice Društva gospodinj iz Zavrča. Drugič smo bile na kopanju v avgustu; tokrat smo bile na avtobusu samo »domačinke«. Zanimanja je bilo toliko, da smo dodatno najele še kombi. Obakrat smo se hladile na portoroški plaži. Imele smo se zelo lepo. Udeleženke pravimo, da si gremo napolnit baterije, da potem lažje in delamo na kmetijah ali v službi in tudi lažje premagujemo vsakdanje težave. S tem, ko se odpravimo od doma vsaj za en dan, pozabimo na probleme, se naklepetamo in poveselimo.

3. V začetku septembra, v soboto 3., smo se zbrale na dnevu krompirja v Stojncih. Zbrale smo se pri gasilskem domu v Stojncih in se nato odpravile na njivo naše članice Darinke Meznarič. Letos so imeli posajenih v poskusih več različnih sort krompirja. Od vsake sorte smo skopale 10 »jamic«, nakopane krompirje smo nato preštale in stehtale ter ločile prodajni krompir od drobnega in poškodovanega in tudi to stehtale in preštale. Darinka je vse pridno zabeležila. Rezultate bomo predstavili v eni od prihodnjih števil. Naš namen je bil prikazati vrednotenje poskusov. Nekaj več o poskusih in različnih sortah krompirja, ki jih prodaja podjetje ROKO, nam je povedala Anka Purgaj Puž, dipl. ing. agr., ki je zaposlena v tem podjetju. Vse prisotne je pozdravil podžupan g. Kostonjevec. Nekaj članic, ki niso odšle na njivo, je za pridne krompirjače pripravilo pogostitev. Seveda ni šlo brez pečenega krompirja in navadnih klobas. Nekaj članic je spekle in prineslo pogače z različnimi nadevi, da

Strokovna ekskurzija 8. 9.

Strokovna ekskurzija 12. 9.

smo se tudi malo posladkale in ob dobri hrani zopet naklepetale.

4. V septembru smo se odpravile še na strokovno ekskurzijo. Tokrat smo se potepale in spoznavale lepote in bogastvo Zgornjesavske doline. Ker je bil program zelo zanimiv, smo se na potepanje odpravili v dveh skupinah. Prvič 8. 9. in druga skupina 12. 9. Zgodaj zjutraj smo se odpeljale proti Gorenjski, do mejnega prehoda Rateče, in pot nadaljevanje mimo Trbiža, kjer smo naredili krajši postanek za okrepčilo ali nakupe v preteklosti izjemno obiskanem pokritem sejmu. Nato smo se v vasi Žabnica, kjer je spodnja gondolska postaja, z gondolsko žičnico popeljali na Svete Višarje, ki ležijo na višini 1766 m. Leta 1360 je neki pastir čudežno našel v grmu lesen kip Marije z detetom, zato so na tem mestu postavili najprej kapelico, nato pa cerkev, ki je bila večkrat uničena, saj ji niso niti strele niti vojne prizanašale. Notranjost cerkve krasijo Marijin kip, čudovite freske in barvna okna. Iz Višarj se ponuja tudi čudovit razgled na okolico. In res se nam je odprl čudovit razgled na okoliške gore in v dolino, pa tudi cerkev in zgradbe okrog nje so zelo zanimive in lepo urejene. Prva skupina se je srečala z upokojenim nadškofom Alojzom Uranom, ki je na njih naredil zelo močan vtis predvsem z nje-

Dan krompirja v Stojncih

govim petjem in prijaznostjo. Polne čudovitih vtisov smo se udeleženke obeh skupin vrnila v dolino. Med vračanjem proti slovenski meji smo se ustavili pri Belopeških jezerih. Ogledali smo si dve čudoviti jezera, ki ležita v Julijskih Alpah, natančneje v Mangartski dolini v bližini naselja Trbiž. Na drugi strani Ponc, v znameniti dolini, smo si ogledali še nordijski center Planica, ki je izjemno okolje za nadaljevanje tradicije smučarskih skokov in poletov, za treninge in tekmovanja smučarjev tekačev.

Popoldanske ure pa so bile namenjene spoznavanju naravnih danosti in kmetijstva v Zgornjesavski dolini. Obiskali

bomo znano ekološko kmetijo v Mojstrani, kjer so nam gostitelji predstavili svojo dejavnost, seveda prilagojeno naravnim pogojem. Kmetovanje v teh krajih je precej drugačno kot pri nas. Tu so v glavnem travniki in se ukvarjajo z govedorejo. Živali v poletni mesecih pasejo na planinah. Pri njih so še žive pašne in agrarne skupnosti, kar pomeni, da več kmetov skupaj pase živino na planini, zanjo pa skrbi pastir. Na kmetiji Pr' Železnik so nam postregli okusno domače kosilo, ki je bilo pripravljeno v večjem delu iz domačih sestavin in po starih domačih receptih. Ogledali smo si tudi staro gorenjsko kuhinjo in značilno arhitekturo. Ponedeljkova skupina si je pred odhodom proti domu ogledala še zanimiv in zelo obiskan slap Peričnik. Vse udeleženke smo bile nad videnim zelo navdušene in bi se v te kraje rade še vrnila in si ogledale še druge zanimivosti.

Iz navedenega se vidi, da se ženske rade družimo in da včasih rabimo tudi kak dan zase. Skupaj se odpravimo na krajši ali daljši izlet. Tako spoznavamo nove kraje in ljudi, si nabiramo novih moči in najdemo tudi kako idejo, ki jo s pridom uporabimo pri svojem delu doma in v društvenih dejavnostih.

Slavica Strelec

Kolesarski dan

Čebelarstva kulturna dediščina – AŽ panj in čebelnjak

Foto: Franc Šivic

Slovensko čebelarstvo se v mnogih pogledih razlikuje od čebelarstev drugih dežel. Že poslikavanje panjskih končnic je posebnost, ki ji ni para v svetu, saj se je pojavila in se sčasoma razvila v pravo ljudsko umetnost samo na ozemlju, kjer smo živeli Slovenci, torej v današnji matični Sloveniji, in delno v zamejstvu v Italiji in na avstrijskem Koroškem. Kaj je motiviralo naše prednike pred dvesto leti, da so se lotili slikanja panjev, lahko danes samo ugibamo. Najverjetneje občudovanje marljivih čebelic, ki so jim bile vzor pridnosti, redoljubnosti in ljubezni do doma, saj so ga neustrašeno branile pred sovražniki tudi za ceno lastnih življenj. Prav zato ni čudno, da najdemo na starih čebelnjakih še danes kakšen obledel napis, kot npr.: "Ko delo vaše opazujem, lenobe svoje se sramujem," ali "Po čebelah se zgleduj!" Kakšno spoštovanje so uživale pri ljudeh čebele, lahko vidimo tudi iz starih črno-belih fotografij, ki so nastale v začetku prejšnjega stoletja. Kadar se je hotel čebelar fotografirati ob čebelnjaku ali ob kakšnem čebelarstvu opravilu, si je nadel najboljšo obleko ali celo ljudsko nošo. Čebela tudi ne pogine, kot velja to za ostale živali, ampak umre. V pričujočem sestavku se želim nekoliko bolj posvetiti slovenskemu ljudskemu panju »žnideršiču« in kranjskemu čebelnjaku, ki predstavljata dva pomembna elementa naše kulturne čebelarstva dediščine.

V drugi polovici 19. stoletja je prišlo do velikih odkritij in inovacij na vseh področjih človekovega ustvarjanja in tudi čebelarstvo pri tem ni bilo izvezeto. Pravo revolucijo je pomenil izum panja s premičnim satjem, ki mu je botroval ameriški čebelar Langstroth. Zaradi svoje praktičnosti in enostavnosti se je kmalu po nastanku leta 1852 razširil po vseh ameriških zveznih državah, nato pa še po ostalih celinah sveta. Danes ga najdemo povsod, tudi v Sloveniji. Njegova velika prednost pred ostalimi panjskimi sistemi je v tem, da ga čebelar zelo preprosto povečuje z dodatnimi nakladami in ga tako prilagaja moči posamezne čebelje družine. Izdela ga lahko vsakdo, ki ima vsaj nekaj osnovnega mizarskega orodja in spretnosti. V Sloveniji se je pojavil v začetku prejšnjega stoletja, vendar se zanj naši čebelarji niso ogreli. Tisti, ki so ga poiskovali, so našli na njem cel kup napak. Pritoževali so se, da je neroden za prevoz, da čebele v njem slabo prezimujejo, ker stoji na prostem, izpostavljen vremenskim ujmam, ker les hitro propade in ker ga tuje čebele rade ropajo.

V roke ga je dobil tudi znani velečebelar in podjetnik Anton Žnideršič iz Ilirske Bistrice. Nekaj časa ga je preizkušal, nato pa zavrgel iz podobnih argumentov, kakor mnogi ostali čebelarji. Toda njegov nemirni, ustvarjalni duh ni počival. Želel je ustvariti moderen panj, ki bi zadovoljeval potrebe slovenskih čebelarjev in ki bi se navezoval na tradicijo. To pomeni, da bi bil praktičen za prevažanje na paše ter da bi se ga lahko zlagalo v čebelnjak, kot so nekdanji naši predniki zlagali kranjčice. Pri snovanju mu je kot vzorec služil tako imenovani »listovni« panj nemškega učitelja Albertija. Temeljito ga je predelal in ga po večletnih poizkusih leta 1910 končno ponudil slovenski čebelarji javnosti. Zanj je napisal tudi navodila, v katerih je pojasnil, da novi panj ni idealen, ker idealnega panja ni mogoče narediti, je pa neprekosljiv za prevažanje na paše. Kmalu se ga je oprijel naziv »žnideršič« ali pa AŽ panj (skrajšano Alberti Žnideršič) in tako ga poimenujemo še danes.

V sedemdesetih letih prejšnjega stoletja se je med slovenskimi čebelarji pojavila manjša skupina nezadovoljnejev, ki je smatrala, da je »žnideršič« zastarel in da bi bil vendarle že čas za uvajanje nakladnega sistema panjev, predvsem Langstrotovega, ki ga s kratiko imenujemo tudi LR panj. Tisto obdobje imenujemo tudi čas »panjske vojne«, ki pa ni prinesla kakšnega večjega preobrata. AŽ panj je danes še vedno enako priljubljen, kakor je bil pred sto leti. In zanimivo, zanj so se začeli zadnje čase zanimati tudi tuji čebelarji. Pred tremi leti je naš rojak Mark Simonitsch pripeljal v Slovenijo na strokovno ekskurzijo prvo skupino čebelarjev iz Amerike. Obiskali so več naših čebelarstev in ko so videli, s kakšno lahko čebelar opravlja preglede čebeljih družin v AŽ panjih in da pri delu lahko celo sedi, da se torej sploh ne utruji, so navdušeno vzklilknili: »To je idealen panj za nas starejše čebelarje, ki nas je vedno

več, ne samo v Ameriki, ampak v vsem razvitem svetu. Z njim bomo lahko čebelarili še v visoki starosti.«

Že prvo leto so uvozili v ZDA zabojnik, napolnjen z »žnideršiči«, ki so jih ameriški čebelarji kljub visoki ceni dobesedno razgrabili, letos pa je šel čez veliko lužo že tretji zabojnik naših panjev. Prof. Janko Božič z Biotehnične fakultete v Ljubljani je že drugič v zadnjih dveh letih obiskal ameriške čebelarje in tam predaval o tehniki čebelarjenja v našem panju. Za njihove potrebe je napisal celo priročnik v angleščini. Pri piscu teh vrstic se je nedavno mudil polkovnik Todd A. Scattini, ameriški vojaški ataše, akreditiran pri ameriški veleposlaništvu v Ljubljani. Povedal je, da bi mnogi ameriški vojaški veterani, med katerimi je veliko invalidov, radi čebelarili, toda nakladni LR panj jim tega ne omogoča. Ko pa je videl fotografijo slovenskega čebelarja iz okolice Pivke, ki je brez obeh nog in na vozičku uspešno čebelaril z dvajsetimi AŽ panji, je prišel na idejo, da bi bil

slovenski panj idealen tudi za ameriške vojne invalide. Ne samo ameriški, zanj se zanimajo španski, francoski in še posebej italijanski čebelarji. Za slednje smo imeli letos na Goriškem že nekaj praktičnih delavnic, za drugo leto pa jih pripravljamo še več.

S slovenskimi panji so ozko povezani tudi kranjski čebelnjaki. V naši deželi jih je preko 10.000 in so marsikje prepoznalni znak Slovenije, podobno kakor cerkvice na gričih in hribih. Čebelnjake so imeli nekdanj tudi v nemško govorečih deželah, v Avstriji, Nemčiji in Švici, toda pred pol stoletja so začeli tam uvajati ameriški nakladni sistem, ki ne potrebuje skupne varne strehe čebelnjaka, zato so ti počasi izginjali. Še največ se jih je ohranilo v Švici, toda tisti se že na zunaj ločijo od naših, posebej po obliki strehe. Erika Mayr, predsednica čebelarstva društva Charlottenburg-Wilmersdorf, enega od 14 čebelarstevskih društev v Berlinu, pravi, da smo Slovenci lahko srečni, ker nam je uspelo ohraniti dragoceno kulturno dediščino naših prednikov, kar pa nemškim zaradi nekakšnega napredka ni bilo dano. Čebelnjak predstavlja za čebelarja kraj, kamor se rad umakne in kjer se umiri. Vedno več je takšnih, ki so svoje čebelnjake preuredili v nekakšne apiterapevtske komore, kjer lahko njihovi prijatelji in znanci vdihavajo zdravilni aromatični zrak, ki veje iz panjev. Čebelnjaki torej niso le manjše ali večje hišice, v katerih so čebele varne pred dežjem, vetrom, mrazom ali poletno pripeko, ampak postajajo pravi sanatoriji, v katerih se človekov duh in telo dobro počutita.

Franc Šivic

Strokovna ekskurzija članov PGD Markovci

V juliju smo se člani PGD Markovci odpravili na strokovno ekskurzijo v Prekmurje. Na poti smo se najprej ustavili v znani oljarni Kocbek v Stari Gori ob glavni cesti v smeri Gornje Radgone. Predstavili so nam proizvodnjo in izdelke bučnega in sončničnega olja, ki ga ohranja in izdeluje že tretja generacija družine Kocbek. So edini, ki se ukvarjajo s hladnim stiskanjem, kjer se semena ne obdelujejo (meljejo, pražijo, stiskajo), temveč se s posebno stiskalnico olje iztisne neposredno iz semen. Pri tem postopku je maksimalna temperatura 40° C in tako je naravno olje po barvi in okusu skoraj identično semenu. Ta olja so zelo blaga in v sebi ohranijo tudi vse vitamine in minerale, ki so zelo pomembni za naš organizem.

Pot se je nadaljevala v Gornjo Radgono, natančneje v Radgonsko vinsko klet, ki je del podjetja Radgonske gorice d.d., priznanega proizvajalca vrhunskih in kakovostnih vin in penin. Njihove trte se bohotijo v vinogradih, zasajenih po prisojnih legah dela Slovenskih goric, med rekama Ščavnico in Muro, na stičišču predalpske in panonske klime. Predstavili so nam pridelavo različnih vrst penin po klasični in šampanjski metodi, ki se je začela že leta 1852, pridelujejo pa tudi druga vrhunska vina, priznani Janževc, Traminac ... Predstavili so posebnost kleti pod slapom, ki teče iz skale grajskega hriba in je najbolj zanimiv pritok reke Mure. Več kot 120.000 steklenic različnih vrhunskih vin hranijo v dveh kletih, ki sta povezani s hodnikom. Slap je za vinsko klet posebno doživetje, saj ustvarja posebno vzdušje ob pokušnjah njihovih vin.

Ob čudovitem sončnem popoldnevu smo pot nadaljevali na Goričko, kjer smo si v kraju Grad ogledali Grad, ki je najboljše grajski kompleks na Slovenskem in bi naj imel 365 sob. Z vodenim ogledom smo občudovali nekdanjo podobo gradu in njegovo zgodovino do današnjih dni. Grad so gradili in dograjevali skozi stoletja različni lastniki,

Foto: arhiv

omenja pa se že leta 1208. Med drugo svetovno vojno so bili v njem nastanjeni sovjetski vojaki. Po tem je bil prepuščen zobu časa, po letu 1993 pa so ga začeli temeljito obnavljati. Okrog gradu se razteza čudovit park v angleškem stilu. V njem rastejo najstarejši tulipanovci pri nas, rdeče bukve, hraste, sofore in druga drevesa, ki lepšajo podobo. Del prostora je odprt za javnost. Leta 2003 sta v teh obnovljenih prostorih dobila svoj sedež Javni zavod Krajinski park Goričko in informacijsko središče za obiskovalce gradu ter parka Goričko – Raab – Örség, saj so vključeni v območje varovane narave v park treh dežel, zaradi pomanjkanja finančnih sredstev pa gre obnova prepočasi. Njihova vizija prihodnosti je, da bi obiskovalcem ponudili ta kraj ne samo kot doživetje veličastne preteklosti, ampak tudi kot kraj sprostitve in občutja najvišjih vrednot bivanja človeka. Zaključni del poti se je končal strokov-

no, kot je bil tudi namen celodnevne spoznavanja Prekmurja. Ogledali smo si delovanje PGD Murska Sobota. Društvo deluje že več kot 130 let in spada v peto kategorijo. Operativni člani našega društva so bili navdušeni nad najnovejšo pridobitvijo PGD Murska Sobota, to je hidravlična avto lestev, ki v višino meri 42 metrov s pregibnim zadnjim delom in je primerna tudi za reševanje z najvišjih objektov. Naložba je bila financirana tudi z evropskimi sredstvi. To je najsodobnejša lestev, ki jo trenutno premore Slovenija, saj ima dodatno opremo, lastno zalogo zraka, ki ga potrebujejo gasilci, ko posredujejo v notranjosti požarov. To je velika pridobitev za celotno pomursko regijo in tudi za sosednjo Avstrijo in Madžarsko, saj tudi tam pomagajo pri različnih intervencijah. PGD Murska Sobota se obeta tudi poklicna enota in nov gasilski dom, ki je že močno dotrajan, utanovljen pa bi naj bil tudi reševalni center.

Povzetek strokovne ekskurzije je vsekakor pozitiven. Skozi opazovanje prekmurske pokrajine smo poleg čudovite raznolikosti narave in drugih znamenitosti po vaseh hitro opazili gasilski dom in enega izmed njih tudi obiskali.

V soboto, 13. avgusta, je upravni odbor PGD Markovci pripravil druženje ne le članov, ampak vseh ob postavitvi klopota pri »brajdah«, ki krasijo gasilski dom. To je bila priložnost za klepet in tudi pogovoru o prihodnosti in delu društva. Mladi prostovoljci v društvu so pripravljali delati in gojiti duh gasilstva v pravem pomenu besede. Prav je, da jih Markovčani podpremo, tudi če nismo člani PGD. Zahvaljujem se mlademu predsedniku, članom upravnega odbora in ostalim, ki so aktivni, za ves trud, ki ga vložijo v prostovoljno delo in jim želim, da povežejo še večje število mladih v gasilske vrste.

Marija Prelog

Nagošejnski piceki na morju

Nagošejnski piceki smo se letos odločili, da se predstavimo tudi zunaj naših meja in se v vročem poletnem dopoldnevu, 14. avgusta, odpeljali v hrvaški Senj. Tam smo se udeležili 45. Mednarodnega poletnega karnevala, na katerem je sodelovalo 32 skupin iz petih držav. Skupaj se je karnevala udeležilo kar 2.000 nastopajočih. Mi smo bili številčna skupina, saj se nas je povorke udeležilo kar 41 picekov. Spremljala sta nas tudi dva starodobnika. Na čelu enega se je peljal kar sam princ karnevala. Našim sosedom in obiskovalcem karnevala smo kljub vi-

sokim temperaturam dobro predstavili našo občino in konjensko društvo. Zaželeli smo jim dober ribolov in dobro letino oljčnega olja ter jih pogostili z našimi perutninskimi izdelki. Gostitelji so nam za eno noč ponudili prenočišče v parku in športni dvorani. Bili smo jim hvaležni. Naslednji dan smo se v prekrasem morju še okopali in na vročem soncu malo »martinčkali«. Domov smo se vrnili v poznih večernih urah. Karneval nam bo zagotovo ostal v lepem spominu. Slišati je bilo: »Svi voze na more barke i čamce, samo nagošejnski piceki oldtajmerje.«

Ksenija Rojko

28. tekmovanje za pokal PGD Markovci

26. junija je v Markovcih potekalo že 28. gasilsko tekmovanje. Še dve leti nazaj je to tekmovanje bilo posvečeno pokojnemu članu Marku Slamerški, nato pa je po sklepu upravnega odbora bilo preimenovano v tekmovanje za pokal Prostovoljnega gasilskega društva Markovci. Tekmovanje ima status mednarodnega tekmovanja, saj se ga vsako leto udeleži tudi po ena ekipa iz tujine. Tako so že tekmovali gasilci iz Madžarske, Avstrije in sosednje Hrvaške. Letos so bili naši gostje iz DVD Lovrečan-Dubrava. V osemindvajsetih letih je v Markovcih nastopilo 507 ekip, kar pomeni približno 5.200 udeležencev. V tem času so gasilska društva osvojila kar pet prehodnih

pokalov. Ta so bila: PGD Bukovci, PGD Lokovica, PGD Topolšica, PGD Gomilsko in PGD Stojnci.

Zmagovalci leta 2016 so: pionirke PGD Stojnci, pionirji PGD Grajena, mladinke PGD Šikole, mladinci PGD Biš, članice PGD Slovenja vas in člani iz PGD Stojnci. Tekmovanje je potekalo v lepem, toplim in sončnem vremenu v prijetnem vzdušju. Tekmovalci, ki so v vsaki kategoriji osvojili prva tri mesta, so prejeli medalje, zmagovalne ekipe pa tudi prehodne pokale, ki so jih podelili domači predsednik in poveljnik, poveljnik občinskega poveljstva in predsednik Območne gasilske zveze Ptuj.

LI

Domači gasilci se po rezultatih vedno uvrstijo nekje v zlato sredino.

Društvom in organizatorjem prireditvev

Spoštovani, ker želimo, da je dogajanje v naši občini vidno tako na **lokalni televiziji SIP TV** kot v **občinskem časopisu List iz Markovcev**, vas pozivamo, da ob organizaciji vaše prireditve obvestite tudi vodstvo SIP TV in Uredniški odbor občinskega časopisa.

Rok za oddajo gradiva za List iz Markovcev je **10. OKTOBER 2016**. Pošljite ga na markovski.list@gmail.com. Kot ste lahko opazili, v vsaki številki objavimo tudi **PRIREDITVENIK**; čimprej nam posredujte osnovne informacije o dogodku za prihodnje mesece.

Želimo vam veliko energije in idej pri snovanju prireditvev.

SIP TV IN Uredniški odbor Lista iz Markovcev

SPOŠTOVANI OBČANI IN OBČANKE,

Devetošolci smo se tudi letošnje šolsko leto odločili, da si z zbiranjem starega papirja pridobimo še kako potrebna finančna sredstva za valetu, ki nas čaka ob koncu šolskega leta. Na ta način tudi varujemo našo naravo. Ker se zavedamo, da tudi naši starši morajo varčevati, se bomo potrudili, da si z zbiranjem starega papirja skozi celotno šolsko leto zagotovimo kritje naše valetu. Toplo vas prosimo, da že zdaj zbirate ves papir, razen kartona, mi pa vas bomo naslednji mesec obvestili, kdaj bomo po vaseh imeli organizirane zbiralne akcije.

Že vnaprej se vam zahvaljujemo za pomoč.

učenci devetega razreda

Šola zdravja vabi ..

Člani SZ smo se zadnjo soboto v avgustu udeležili vsakoletnega srečanja članov iz vse Slovenije. V Piranu se nas je zbralo več kot 1000, kar je nov rekord. Iz občine Markovci nas je bilo osem. Vsi, ki so bili na srečanju prvič, so si zapomnili vodenje telovadbe, ki jo je vodil ustanovitelj in idejni vodja Šole zdravja, dr. Grishin, ki je razložil in nazorno pokazal vsako vajo.

Po končanem uradnem delu so bili možni razni vodeni ogledi in seveda morje ter druženje. Bil je lep, a prekratko.

Člani SZ. skupina Markovci

Občani občine Markovci

V naši občini že deluje skupina Šole zdravja, lahko pa se ustanovijo nove, ki vam bodo bližje. Skupina lahko deluje na območju Bukovcev in Stojncev, pa še Prvencev, Strelcev in Borovcev. Vsem, ki imate željo po gibanju, bomo pomagali pri »prvih korakih«. Ne pozabite, NIKOLI NI PREPOZNO! Vabljeni ste v Markovce, kjer pod gasilskim domom telovadimo vsako jutro ob 8. uri (razen nedelje in praznika). Se vidimo!

Šola zdravja skupina Markovci

REPUBLIKA SLOVENIJA
MINISTRSTVO ZA ZDRAVJE

Vabljeni v našo družbo!

Domžale, 7.07.2016

Brezposelni ste, nezadovoljni, stigmatizirani ... Nimate več upanja, niti volje do življenja, cilji so vam nedosegljivi ... Ste mladi ali v zrelih letih? Imate veliko teoretičnih znanj, izkušenj pa nimate. Mogoče pa imate veliko izkušenj in znanj, pa se vam je življenje sesulo? In kako iz te skoraj nemogoče situacije? Nekje je potrebno začeti.

Vsak trenutek je lahko nov začetek! - pravimo v Društvu Šola zdravja.

Smo društvo, ki ne gleda na leta, ne oziramo se na vaš socialni status, vaša prazna denarnica vas ne bo ovirala, da se nam ne bi pridružili. Društvo Šola zdravja vam želi pomagati. Veseli vas bomo. Torej, začnite dan drugače! V bližini vašega bivališča se vključite v eno naših že obstoječih skupin Šole zdravja, ali pa ustanovite svojo skupino Šole zdravja. Po navadi se zbiramo vsako jutro ob 7.30 nekje zunaj. Na travniku, športnem igrišču, v parku, ob reki ali morju. Srečali se boste z osebami, ki začinjajo dan z dobro voljo in želijo nekaj postoriti za svoje dobro počutje in zdravje. Skupaj z njimi boste 30 minut telovadili, se razmigali, nadihali svežega zraka.

Vsakodnevna vadba, vam bo oživila telo in duha. Vadba v skupini vas bo motivirala in socialno vključila. Spoznali boste nove, zanimive ljudi.

Družili se boste z različnimi osebami vseh generacij. Razširili boste socialno mrežo v svojem lokalnem okolju. Prepustite se, naj vas življenje popelje v različne smeri. Nikoli ne veste, za katerim vogalom vas sreča čaka. Poiščite smisel v malenkostih in drobnih zadevah. Zastavite si majhne, realne cilje, ki vam bodo dosegljivi. Ne sedite le za računalnikom ali pa pred televizorjem. Vsakodnevno poskrbite za svoje zdravje in dobro počutje.

Skupaj smo lahko močnejši. Pričakujemo vas!

Člani in članice Društva Šola zdravja

Društvo Šola zdravja, Slamninarska c. 18, 1230 Domžale;
e-mail: društvo.sola.zdravja@gmail.com, tel.: 040 397 277, www.srece-me-povezuje.si/solazdravja;
Davčna št.: 94506019, Matična št.: 4014715, TRR H.LON: SI56-6000-0000-0296-309

Romanje dekanijske Karitas Ptuj - Zavrč

Ob zaključku pastoralnega leta smo sodelavci Karitasa v sredo, 13. julija, poromali na Dolenjsko. Duhovni vodja romanja in glavni organizator je bil p. Tarzicij Kolenko, ki je tudi duhovni voditelj dekanijske Karitas Ptuj-Zavrč. Pot nas je najprej popeljala do Šentjerneja v faro sv. Jerneja, kjer smo imeli sv. mašo. Nato smo obiskali kartuzijo Pleterje, kjer smo si ogledali multivizijsko predstavitev kartuzije, potek življenja in dela v njej. Sledila je pot v dolenski Lurd oz. Novi Lurd, kjer je kapelica z lurško Marijo, postavljena v hrib, in je imitacija lurške votline. Romanje je bilo duhovno bogato, pospremljeno z molitvijo in pesmijo. Romanja smo se udeležile tudi sodelavke naše župnijske Karitas. Nabrali smo si moči za pomoč soljudem, ki nas potrebujejo. Župnija Šentjerneja je ena izmed največjih dolenskih župnij, saj skupaj z župnijsko združuje trinajst podružničnih cerkva. Prvi podatki o fari svetega Jerneja segajo v leto 1249. To število tudi predstavlja o močni veri prebivalcev tega dela Dolenjske. V povesti »Bajke in povesti o Gorjancih« je te kraje slikovito opisal pisatelj Janez Trdina. Občinski praznik praznujejo ob godu sv. Jerneja ob koncu avgusta. Šentjerneja je prepoznaven po cvičku, petju in petelinu, ki je tudi v grbu občine.

Sodelavke župnijske Karitas v kapeli Lurške Matere božje v Novem Lurdu na Dolenjskem

V šentjernejski dolini pod Gorjanci stoji kartuzijanski samostan Pleterje, ki ga je v začetku 15. stoletja ustanovil Herman II. Celjski. Ti kraji so blagoslovljeni z mo-

litvijo kartuzijanov, menihov, ki že 90 let žive v kartuziji Pleterje, kamor so se ponovno naselili. Lurška prikazovanja so že od svojega

začetka budila veliko zanimanje v katoliškem svetu, tudi med Slovenci, kjer je Marijino čaščenje zelo živo. Za vse, ki niso mogli na romanje v pravi Lurd, so bila mala romanja z obiski svetišč in kapel, ki so jih častilci lurške Matere božje postavili po več krajih Slovenije. Eno takih je nastalo tudi v zavetju zelenih Gorjancev in se tako priljubilo Dolenjcem, da je dobilo naziv Dolenski Lurd ali Novi Lurd. Leta 1908 je ljubljanski škof Anton Bonaventura Jeglič povabil, naj verniki v škofiji slovesno praznujejo petdesetletnico Marijinih prikazovanj v Lurdu. Takrat se je tedanji kaplan spomnil, da pred vasjo Rakovnik pod Gorjanci pelje pot mimo skalne votline, izpod katere je žuborel bister studenček. Prostor se mu je zdel zelo podoben kot pri lurški votlini v Pirenejih v Franciji. S kartuzijskim redovnikom sta poiskala kip Lurške Marije, ki so ga kartuzijani prinesli iz njihovega »generelata« v Grenoblu. Tako so 29. junija 1908. leta imeli jubilejno lurško proslavo pred votlino pri vasi Rakovnik pod Gorjanci in slovesno postavili in požegnali kip Lurške Marije. Takrat bi se najbralo 7000 vernikov iz mnogih krajev in ta veličastna slovesnost je spodbudila, da ljudje še danes zelo radi poromajo v Novi Lurd.

Marija Prelog

Srečanje zakonskih skupin

Zakonska skupina naše župnije je (kot zadnja nastala zakonska skupina v dekanijah Ptuj in Zavrč) priredila že 17. tradicionalno dekanijsko srečanje zakonskih skupin, ki je bilo v petek, 27. maja 2016, v gasilskem domu v Novi vasi pri Markovcih. Po uvodnem kulturnem utrinku, ki so ga pripravili otroci naših zakoncev in mladi harmonikarji, sta gosta, doc. dr.

Sebastjan Kristovič in Jasmina Kristovič, mag. ZDŠ, psihoterapevtka, izvedla čudovito predavanje o vzgoji kot pripravi otroka na življenje in partnerskem odnosu. Ob preživetju zanimivega in poučnega večera smo se nad to, še kako aktualno temo kar malce zamislili... in se usmerili novim družinskim izzivom naproti.

Brigita Vrtačnik

Čebelarji skrbimo za dobro čebelarstvo prakso

Čebelarstvo je v Sloveniji tradicionalna gospodarska dejavnost. Urejeni slovenski čebelnjaki, posejani po naši deželi, predstavljajo spoštovanja vreden odnos čebelarjev do naše marljive kranjske čebele. V tujini smo poznani kot dežela odličnih čebelarjev, tuji obiskovalci pa so največkrat očarani nad lepo urejenimi čebelnjaki, saj takšnih ni mogoče videti nikjer drugje po svetu.

Drobna plemenita kranjska čebela od nekdanj predstavlja simbol marljivosti, saj je od njene dejavnosti v naravi še kako odvisno naše življenje. Čebelarji imamo močno zavest za ohranjanje naše čebele, zato tudi skrbimo, da imajo čebele v naravi vse, kar potrebujejo, saj smo nanje čustveno navezani. Za njihovo dobro počutje skrbimo tudi z urejenostjo čebelnjakov in njihovih okolic, ki so pogosto zasajene z avtohtonimi medovitimi rastlinami, ki čebelam omogočajo dodaten vir medicine in cvetnega prahu. Čebelarji v čebelnjaku poleg dela s čebelami pogosto najdejo tudi mesto za počitek in sprostitev, saj je znano, da zrak iz čebeljega panja ugodno vpliva na počutje ljudi.

Posebno pozornost posvečamo tudi pridobivanju čebeljih pridelkov. Pri tem upoštevamo dobro čebelarstvo prakso,

ki je osnovana na Smernicah dobrih higienskih navad v čebelarstvu po načelih sistema HACCP. Dobra čebelarstvo praksa je poglobljena pri zagotavljanju kakovostnih in varnih čebeljih pridelkov. Čebelarji z udeležbo na izobraževanjih in izvajanjem dobre čebelarstvo prakse skrbijo, da je pridelava čebeljih pridelkov ustrezna. Na izobraževanjih pridobijo pomembne informacije, ki jim pomagajo pri pridelavi čebeljih pridelkov, kot so

Notranjost čebelnjaka

ustrezna urejenost prostorov za točenje, polnjenje in skladiščenje čebeljih pridelkov, izbira primerne opreme in pripomočkov, posod za skladiščenje in pakiranje, ustrezno označevanje čebeljih pridelkov ... Standard na tem področju je v primerjavi z ostalimi državami zelo visok, saj ponekod smernic dobre čebelarstvo prakse, ki bi čebelarjem pomagale pri pridelavi čebeljih pridelkov, še nimajo. S Smernicami dobrih higienskih

navad je po zadnjih podatkih seznanjeno več kot 80 % slovenskih čebelarjev, ki svoje znanje obnavljajo na vsake tri leta. Ob tem se seznanijo tudi z novostmi na področju zakonodaje, ki se nanaša na proizvodnjo živil živalskega izvora. Upoštevanje smernic je zelo pomembno, saj čebelar kakovosti pridelanih čebeljih pridelkov, ki jih proizvedejo čebele, ne more izboljšati; z neustreznim delom jo lahko le poslabša.

Vodenje evidenc iz Smernic dobrih higienskih navad čebelarjem pomaga lažje zagotavljanje sledljivosti pridelanih čebeljih pridelkov. Vsak čebelar je produktivno odgovoren za pridelane čebelje pridelke, z oddajanjem čebeljih pridelkov v kontrolne analize pa skrbi za spremljanje kakovostnih in varnostnih parametrov. Čebelarjem je pri njihovem delu v pomoč tudi Javna svetovalna služba v čebelarstvu, ki omogoča svetovanja s področja tehnologije čebelarjenja, zagotavljanja varne hrane in ekonomike. Skrb za higieno pridelave čebeljih pridelkov je izredno pomembna, saj si potrošnik zasluži le najboljše. Tega se slovenski čebelarji dobro zavedamo in skrbimo, da so čebelji pridelki zaupanja vredni.

Nataša Lilek, svetovalka za zagotavljanje varne hrane

8. Mladinski glasbeni tabor Poj z menoj

Juhu, končno so se začele poletne počitnice. Na katere stvari se najprej spomnimo ob besedi počitnice? Jaz se najprej spomnim na morje, toplice, sladole, druženje s prijatelji, pa še kaj se najde. Ojej, saj res! Na nekaj pa sem pozabila. Na glasbeni tabor, ki se je dogajal med počitnicami. No, pa naj vam povem nekaj o taboru.

Tako se je začelo. 21. 8. smo se zbrali na župnijskem dvorišču, kjer se v župnijski dvorani razpakirali prtljago. Nato smo odšli v Zaf center. Tam smo spoznali animatorje, ki so nam predstavili temo in nas razdelili v skupine. Tabor je že osmič organiziralo Kulturno-umetniško društvo Markovski zvon in letošnja tema je bila Evropa. Tabor je potekal šest dni. Vsaki dan so nas zgodaj zbudili in nas odpeljali na telovadbo. Telovadili smo s Silvijo Cvetko Stolec ter Stankom Bezjakom. Po telovadbi smo se odpravili na zajtrk, ki ga je pripravila Marta Prelog Rožanc. Zatem smo se odpravili v spalne prostore, kjer smo si umili zobe in si malo odpočili od naporne telovadbe (saj ni bila tako naporna). Po počitku smo se odpravili na pevске vaje. Tam smo se najprej dobro upeli in se učili skladbe. Vaje so potekale skupno in po skupinah. Delili smo se na otroški in mladinski zbor ter na animatorje. Po končanih vajah smo se odpravili na kosilo, ki so nam ga kuharji pripravili v šoli. Ko smo napolnili svoje prazne trebuščke, smo imeli v spalnih prostorih dolg odmor, kjer smo se dobro odpočili za vaje, ki so sledile. Nekaj odmora pa je animator Jaka vzal instrumentalistom, saj smo z orkestrom imeli vaje malo pred skupno vajo. Med njimi sem bila tudi jaz. Na orkestru smo se imeli vedno lepo, a na žalost so se vaje morale končati. Sledile so priprave na sveto mašo, pri kateri nam nikoli ni bilo dolgčas, saj nam je gospod župnik vedno pripravil kakšne zanimive zgodbe, ki smo jih pri sveti maši pozorno poslušali. Sveta maša nam je hitro minila, zato smo se odpravili na zaslužno večerjo. Po njej so nam animatorji pripravili večerni program, ki je bil vedno zabaven, taborniki pa smo se spovedali vsega, kar se je dogajalo vsak dan, v taborniški spovednici. Po končani zabavi smo se umili in se odpravili spat. Pa saj tega ni treba vzeti čisto zares. A peti dan je bil za nas tabornike vse-

Nika Keres

eno bolj poseben od drugih. Staršem smo hoteli pokazati, kaj vse smo se v teh šestih dneh naučili, zato smo pripravili gala koncert. Ker se je koncert uspešno zaključil, smo po koncertu imeli veliko zabavo, nekateri vse do jutranjih ur. Ampak psssst, tega nikomur ne povejte. In tako se je naš tabor zaključil. Pospravili smo vsak svojo prtljago, shranili spomine in se odpravili domov.

Ana Čuš, 8. b

21. 8. 2016 sem se udeležila 8. mladinskega glasbenega tabora 'Poj z menoj', ki ga organizira društvo Markovski zvon. Vsako leto je zanimiva tema; letos je bila Evropa. Govorili smo o ruskih katjušah, plesih na Balkanu, poljih sivke v Provansi, kaj skrivajo Irci ... Vsako leto smo se zabavali, zato smo se tudi letos imeli super, saj smo peli različne pesmi in na koncu imeli koncert, ki je potekal na župnijskem dvorišču v Markovcih. Na taboru smo bili šest dni. V teh dneh sem spoznala nove ljudi, naučila sem se veliko pesmi, hodili smo k maši, se zabavali ter seveda dobro jedli in pili. Tabor je bil super, zato mi ni žal, da sem se letos prijavila že peto leto. Vsem, ki še niste bili na taboru, priporočam, da pridete, saj vam ne bo žal.

Sara Kitak, 8. b

Prijavila sem se prvič, zato sem bila na začetku zelo radovedna, kako se bo tabor odvijal. Sošolke so mi na koncu šole povedale, da je zelo zabavno, zato sem se prijavila. Tabora sem se veselila, ker sem izvedela, da se veliko poje in da seveda lahko nekaj časa preživim s svojimi prijateljicami. Ko sem doma imela že vse spakirano, sva se z mamo odpeljali v Markovce, na župnijsko dvorišče, kjer smo se zbrali. Zatem smo taborniki odšli v župnijsko dvorano, odložili svoje potovalke in si pripravili postelje za naslednjih pet dni. Ker pa je bil to glasbeni tabor, smo morali takoj zatem oditi v ZAF Center. Tam smo se razdelili v štiri zборе; otroški zbor, mladinski zbor in zbor, v katerem smo peli vsi skupaj. Svoj zbor so imeli tudi animatorji. Dobili smo pesmarice, v katerih so bile pesmi, ki smo se jih učili.

Vsak dan so bile aktivne pevske vaje, vsak dan smo dobro jedli, vsak dan pa smo tudi imeli večerni program. Animatorji so pripravili igre, eno večer smo odšli tudi na sprehod do zabavkega igrišča. Nismo bili dolgo tam, ampak je bilo super, da smo šli na kratek pohod. Tabor se je hitro krajšal, mi pa smo se vedno bolj veselili zaključnega koncerta, ki je bil v četrtek. Na koncert je prišlo veliko ljudi, kar je bilo izjemno. Od sebe smo dali vse najboljše. Po koncertu smo imeli še pogostitev s starši. Ko pa so odšli, pa smo pevci imeli disko. Na taboru je bilo zelo fajn, zato se bom tudi naslednje leto prijavila nanj.

Monika Muhič, 8. b

Kongres Willems v Španiji

Letošnje počitnice so zelo hitro minile, hkrati pa so bile tudi zelo zanimive. Doživela sem veliko: od kolonije v Poreču do 8. mladinskega glasbenega tabora, a najbolj zanimiv se mi je zdel mednarodni kongres Willems glasbenih šol iz Slovenije, Italije, Francije in Španije. Tako kot prejšnji dve leti sem se tudi letos odločila, da se ga udeležim. Prijavile so se ga tudi druge punce iz glasbene šole.

Vaje za kongres so potekale med šolskim letom in med poletnimi počitnicami, peli pa smo pesmi v različnih jezikih, npr. nemške in španske. Seveda smo za vaje imeli veliko časa, saj se je kongres začel komaj 17. julija in trajal vse do 24. julija.

Nato je končno prišel dan, ki sem ga najbolj pričakovala: dan odhoda v Valencio, kjer je letos potekal kongres. Zbrali smo se ob 1.30 na železniški postaji na Ptuj, kjer so nas starši (tisti, ki so se javili) peljali v Ljubljano. Spremljala sta nas tudi učitelj Peter in ravnateljica ZGŠ. Ustavili smo se pred Glasbenim centrom Edgarja Willemsa v Ljubljani, si odpočili in se s kombijem zapeljali proti Italiji.

Ko smo prispeli v Treviso, nas je kombi odložil pred letališčem, od koder smo poleteli proti Španiji. Seveda smo tam morali biti nekje dve uri prej. Končno smo lahko šli na letalo. Bila sem navdušena, saj sem prvič letela z letalom, razgled na pokrajino pa se mi je zdel čudovit. Po prihodu v Španijo nas je čakal kombi in nas odpeljal v Center LaSalle, kjer smo preživeli naslednjih sedem dni. Seveda nismo imeli samo vaj, temveč smo šli na potep po Valenciji, na plažo in v trgovine. Da naše vaje niso bile odveč, smo imeli še štiri koncerte, kjer smo lahko pokazali svoje znanje. Skozi vaje so nas vodili mojster za vokalno tehniko Benjamin Lunetta, pianistka, vokalistka in dva dirigenta, Anas in Mariana. Seveda smo se sčasoma navezali drug na drugega in se nismo hoteli ločiti, zato je bilo zadnji dan zelo težko reči zbogom. Poslovlili smo se s solzami v očeh ter odšli proti avtobusu, ki nas je zapeljal na letališče, od tam pa smo poleteli v Madrid, kjer smo imeli dovolj časa, da smo se najedli in si malo ogledali trgovine. Od tam smo odleteli proti Italiji in kasneje z avtomobili proti domu. Utrujeni in polni novih izkušenj smo se ob 3. uri vrnili na železniško postajo na Ptuj.

Dominika Raušl, 8. a

Počitnice, naše veselje

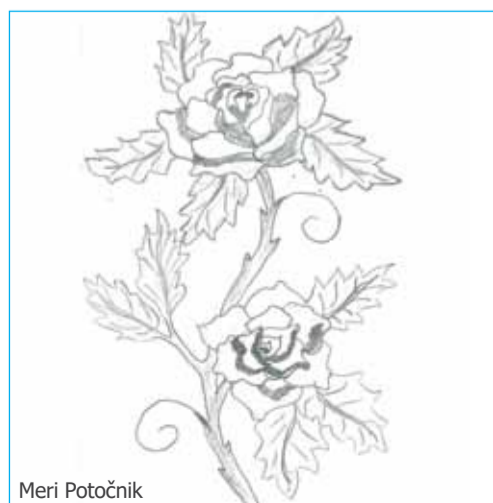
Med počitnicami sem šel za en teden k boteru in botri ter k svoji mali sestrični Zali.

Že prvi dan me je boter peljal na lovsko prireditev, kjer sem lahko streljal s šibrovko ter z zračno puško. Streljal sem na tarče. Naslednji dan smo se vsi zbudili že zgodaj zjutraj, še posebej moj boter, ker je šel v službo, mi ostali pa zato, ker se je moja sestrična zbudila in nam ni pustila spati.

Naslednji dan smo šli na obisk k babici in dedku, kjer je bila tudi babičina sestra. Po kosilu smo šli na sprehod, potem pa spet domov. Predzadnji dan smo mislili iti v toplice, a zaradi slabega vremena nismo šli. Smo pa šli na Gomilo na stolp, kar je bilo tudi posebno doživetje. Od tam je zelo lep razgled na okoliške kraje.

Zadnji dan smo šli k bratu od botera in si tam do pozno večer pekli koruzo ter se zabavali. Bil mi je zelo všeč. Naslednje jutro p je bilo vsega konec in moral sem domov.

Nik Maroh, 8. a

Meri Potočnik

Gradivo za šolske strani zbira Vida Vajda.

Aneja Plohl

Samo Kodrič

Timi Zelenik

Matej Hrga

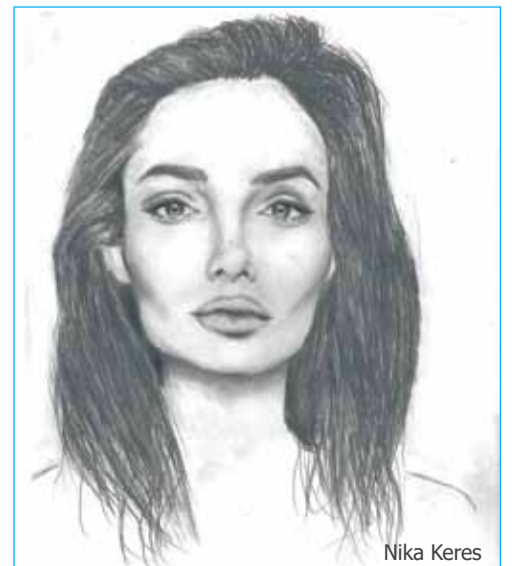

Žan Habjanič

Usodna poezija

Usoda piše nam življenje, življenje piše nam usodo. Včasih grenko, včasih sladko, včasih kislo ali slano. Nikoli ni le dobra, saj bilo bi prelahko, a nikoli ni le slaba, saj bilo bi prehudo. Zato živimo ta trenutek, ni važno kje in zakaj, važno je le s kom in kdaj.

Larisa Rezar, 9. a

Nika Keres

Pesem NAJBOLJŠEGA 8. glasbenega tabora

Za polepšanje zadnjih počitniških dni, so v Markovcih glasbeni tabor organizirali.

Otroci, mladina, starejši, vse mrgoli tistih skupnih šest dni.

Kuharici Marti po domače povedano »hrane sfali«,

gospod župnik ne zatisnejo oči.

Gregor in Alenka celo noč bedita pred notami, animatorji pa v kopalnicah vodo brišejo s »cotami«.

Na koncu koncert pod zvezdami nastopi.

Starši komaj čakajo, da vidijo otroke.

Otroci pa se pripravljajo, da staršem pričarajo še večji nasmeh na obraz.

Končno Oda radosti zazveni.

Vsako leto tema tabora na plan prihiti, letos smo Evropo razkrivali.

Na koncu še skupne pesmi odpojemo, nekateri še celo zaplešemo.

Po koncertu pa pride do zabave (brez staršev ☺).

Niko gori muziko vrti, doli pa vse mrgoli.

V petek pa se poslovimo, kufre spakiramo in adjó.

Se vidimo naslednje leto.

Gregorja in Alenke se ne da pozabiti in za vse se bi jima morali zahvaliti.

Animatorji, hvala za vse ideje pri večernih programih.

Nikoli ne pozabimo na našo najboljšo, eno in edino kuharico Marto!

Nikoli ne pusti, da kdo lačnih ust odleti.

Ne bom več zgubljala besed, tabor je tako kot za turista Bled.

Še zadnja misel:

PRIDITE NASLEDNJE LETO SPET. in še enkrat HVALA za vse!

Zala Stolec, 8. r.

Te počitnice sem večinoma preživel doma, ampak sem med njimi doživela tudi nekaj zanimivih trenutkov, ki niti malo niso bili podobni poživljanju na kavču, ampak se je tudi zgodil dogodek, ki me je postopoma pripeljal do tega. Preden se ustrašite in si začnete misliti, da sem si zlomila kakšno kost ali kaj podobnega, vam bom raje povedala, da sem na začetku počitnic dobila novi telefon. To ni nič posebnega, ampak se mi je zdelo, da je samoumevno, da vam to povem.

Počitnice niso tako zabavne, če se niti enkrat ne vidiš s prijateljci in prijateljicami, zato smo Vita, Maja, Sara in jaz šle v toplice. Seveda smo še potem šle drugič, vendar brez Vite, ker je bila v tistem času na morju s svojo družino. Zelo smo jo pogrešale. Večino večerov smo se tudi pogovarjale po telefonu. Dvokrat sva se tudi z mojo najboljšo prijateljico Teo peljali s kolesi na sladoled.

Seveda smo tudi z mojo družino šli na morje, kjer se nam je zgodil manjši pripetljaj. Na morje smo se odpravili proti koncu avgusta, in sicer na slovensko obalo v Portorož. Med potjo smo se tudi ustavili v Ljubljani pri moji sestri Adrijani, ki tam stanuje. Pot je bila mirna, nič posebnega, ampak smo bili ogorčeni, ko smo prišli do apartmaja, ki ga je moj oče rezerviral preko interneta. Rezervacija za naše tridnevno bivanje v apartmaju ni prišla do lastnikov, zato nismo imeli druge možnosti kot, da pokličemo mojega bratranca, ki je v enakem času, ko se je to dogajalo, bil na počitnicah v Piranu. Na srečo so še imeli eno sobo za tri prosto, torej smo bili za tri dni tam. Bilo je super, razen tega, da smo se morali vsako jutro zgodaj vstati, da smo šli k vsakodnevni maši. Prvi dan, ko smo bili tam, je bilo predavanje o Slovencih, ki so med vojno morali zapustiti Slovenijo in o tem, kako so se Slovenci znašli v taboriščih. Predavanje je bilo zelo zanimivo, po njem je bila še celo razstava slik iz teh taborišč. Naslednji dan smo večinoma plavali v morju. Zadnji dan pred našim odhodom domov smo se peljali z ladjico.

To so bili zanimivi »odlomki« mojih počitnic, ki bi lahko bile daljše, ampak sem med njimi že začela pogrešati sošolke in sošolce.

Viktorija Puc, 8. b

Zadnji dan šole se je vlekel kot »kurja čreva«. Mislila sem, da se ne bo nikoli končal. Ko sem prišla domov, sem vrgla torbo v kot in začela počivati.

Naenkrat se začutila, da sem se nalezla virusa, ki se mu reče »lenitis«, stranski učinki pa so še vedno prisotni. Prvih pet dni sem preživela na kavču, malo sem brskala po spletu, gledala televizijo in nekaj kar najrajši počnem, jezila moji dve sestrici. Naslednji dan smo dobili obisk prijateljev, ki zdaj živijo v Avstriji. Považali so me na počitnice. Hitro sem spakirala kovček in se poslovila. Najbolj me je presenetilo, da smo mi imeli že en teden počitnic, oni pa so še vedno hodili v šolo. Naslednji dan smo se odpravili v »Primark«. To je največja trgovina z oblačili, ki sem jo kdaj koli videla. V njej se zelo hitro izgubiš. Nisem vedela, kje bi začela. Nisem mogla verjeti, ko sem pogledala cene. Majice za en evro ...? Čeprav je bilo vse tako poceni, sem porabila kar veliko denarja. Ko smo prišli nazaj, sem bila tako utrujena, da bi lahko kar stoji zaspala. Bili smo tudi v parku, kjer je bilo razstavljeno vse mogoče, kot npr. »napihnjene« avtomobil, ladje iz betona, drevesa, ki se vrtijo, labirint ...

Zadnji dan smo se odpravili v toplice. Tu so mi bile zelo zanimive stornice v bazen. Verjetno me je bilo čudno gledati, kako sem hodila po teh šestih stopnicah gor in dol.

Počitnice so že same po sebi božji dar. Še posebej zanimiv sem imela prvi teden počitnic in tudi poučen. Čeprav mi učenje ne leže k srcu, se res rada naučim kako novo nemško besedo.

Manja Slanič, 8. a

Letošnje počitnice so bile zelo zabavne. Šli smo v Nemčijo. Peljali smo se šest ur in pol z avtom. V Nemčiji nas je čakal atijev kamion. Ko smo prispeli, se je mami ulegla v kabino in jaz tudi. In sva zaspali. Ati pa je vozil. Spali sva do prve firme. Ko sva se zbudili, je ati že nalagal palete. Ko je ati naložil ves tovor, sem jaz šla na sprednji sedež. Skozi okno sem videla konje, deklice, ki so konje jahale, lepo

POLETJE

Ko sonce zažari,
vonj rož zadiši,
takrat zavedaš se,
da poletje se začne.

Najboljše, kar se zgodi,
je, da šole več ni.
Ta spočije si,
v nas pa zabava zažari.

Takrat žuriramo
in ne počivamo,
zato pa septembra pridemo v klopi
zaspani in utrujeni.

Eva Kokot, 8. a

naravo in velika mesta. Ko je ati imel čas, smo šli v trgovino. Kupila sem si svinčnik. Na njem je bila sličica konja. V trgovini sem našla tudi lep glavnik, škatlico s sličico lisičke, kulico in sadne sokove. Kupili smo še hrano in pijačo. In sijalo je sonce in ni bilo niti kapljice dežja. In ko je bila noč, smo šli spat. Ko smo se zbudili, je ati skuhal kavo, da ni zaspal. Spet smo bili v trgovini in mi je ati kupil pobarvanko s konji in igračo. Medtem ko je ati šel na firmo, sva z mamico igrali Uno in Črni Peter. Na poti domov sem ves čas mislila na mojo babico. Pogrešala sem jo. Na izletu je bilo zelo zabavno.

Melani Vorih, 3. a

Zame so bile letošnje počitnice precej zabavne. Bili smo na morju, v termah, na Boču in veliko sem se zabaval tudi doma. No, sedaj vam bom še malo bolj podrobno opisal.

Ob začetku počitnic smo z družno odšli v Terme Čatež. Tam sva se z bratom veliko vozila po toboganih, ampak najbolj v spominu mi je ostal tobogan imenovan Formula. Terme Čatež so tudi ene izmed najboljših toplíc v Sloveniji. Čez nekaj tednov smo odšli na Boč. Pot do vrha je bila naporna za starša, jaz pa sem med hojo do vrha užival. Zraven sta tudi šla oba moja brata. Ko smo prišli do vrha, smo se odžejali, nato pa smo tudi odšli na stolp, kjer je najvišja točka. Moja mama ni šla na stolp, ker se boji višine, jaz, ati in oba brata pa smo šli. Ker je bilo na Boču lepo vreme, je bil razgled zelo lep. Po malici smo se odpravili nazaj do avta in domov. V začetku avgusta smo odšli na morje, ampak tokrat ni šel noben od mojih bratov zraven. Pot do Ugljana je bila zelo dolga. Ko smo prišli do Zadra, smo šli na trajekt in na Ugljan v mesto Preko. Tam je bilo vreme prva dva dni zelo lepo, nato pa je dva dni padal dež, ampak potem je bilo vsak dan topleje. Peti dan našega bivanja na morju so prišli tudi prijatelji iz Maribora. Veliko sem tudi surfal na vodi; bilo je zelo fajn. Naslednji dan je bil zelo aktiven. S prijatelji iz Maribora smo si najeli dva pedolina in se peljali do bližnjega otoka. Na zabavo v Preko je prišla znana pevka Lana Jurčević, torej smo bili zelo dolgo budni. Naslednji dan je bil precej zaspan, na ta dan nismo skoraj nič počeli. No, ko sem mislil, da počitnice na morju ne morejo biti boljše, sem se zadnji dan bordal na vodi. Šlo mi je kar v redu, ker sem to že počel. Ko pa je že šlo proti koncu, pa sem si pretegnil kito na desni nogi. Potem več nisem bordal, ampak vozil gliserja. Tole je bil moj zadnji dan na morju. Nato smo se vrnili domov. Z domačimi prijatelji smo odšli v Terme Ptuj in v Terme 3000.

Počitnice sem preživel zelo aktivno, z veseljem bi jih ponovil še enkrat. Veselil pa sem se tudi srečanja z mojimi starimi in novimi sošolci.

Jan Forštnarič, 9. r

Gasilski tabor 2016

V petek, 26. avgusta, se je pričel letošnji mladinski gasilski tabor OGPZ Ptuj, ki je trajal do nedelje, 28. avgusta. Tabor se je letos odvijal v Zavrču. Udeležila se ga je mladina iz 24 gasilskih društev.

V petek smo se peš odpravili na završki športni stadion, kjer smo si pobljže ogledali stadion in igrišča. Tam smo se učili tudi veččin gasilskega razvrščanja. Po končanem ogledu smo se odpravili nazaj v tabor, kjer smo nestrno čakali na večerjo.

V soboto zjutraj smo najprej imeli jutranjo telovadbo s trenerjem iz Zavrča. Po zajtrku smo se odpravili na občino, kjer smo imeli likovne delavnice z znano slovensko karikaturostko

ŠOLA

Ju hu hu, šolsko leto je že tu.
Jesen je prišla, spet je ta dan,
ko počitnice boš dal na stran.

Zvezki že letijo in se nam smeji,
torba je pripravljena in ob klop postavljena.
Svinčniki ošiljeni, radirke že nabrušene.
Glave že obrušene,
za nova znanja preizkušene.

Učitelji pripravljani na nove šolske dni,
učenci pa pozdravljeni,
naj se vam sreča nasmeji.

Žan Kolednik, 8. r

Aljano Primožič Fridauer. Po kosilu smo se odpravili do domače lovske družine, kjer so nam lovci predstavili svojo delo, kasneje pa smo izvedeli nekaj o konjeniškem klubu Borl.

Na zadnji dan tabora, v nedeljo, smo zjutraj imeli jutranjo telovadbo in imeli po zajtrku še zadnje predavanje o gašenju požara v kuhinji ter gašenje slame, krme in drugih gorljivih materialov.

Polni novih znanj smo se odpravili domov, v pričakovanju na naslednji gasilski tabor.

Špela Kukovec, 9. a

Bil je zadnji petek v počitnicah; že od jutra sem se imel lepo. Ko je bila ura 15:30, sem šel s prijateljema do gasilskega doma, kjer smo se zbrali mladi gasilci in mentorji naše vasi. Potem smo se odpeljali v Zavrč, kjer je potekal tabor. Prespali smo v šotorih, kjer je bilo najboljše zvečer. Za večerjo smo imeli hamburgerje. Zbuditi smo se mogli ob 7:15 in takrat smo imeli telovadbo. Za jutranjo telovadbo je prišel na vrsto zajtrk. Jedli smo kruh z marmelado ali sirnim namazom ali s pašteto. Še ta dan smo šli na sprehod do igrišča v Zavrču in smo si tam ogledali stadion in slačilnice ter vse ostalo, kar so imeli. Ko smo prišli nazaj do taborišča, smo bili vsi izmučeni in bilo je precej vroče. Za tem je sledilo kosilo, jedli smo makarone. Ko smo se najedli, smo imeli malo počitka. Nastal je mrak in takrat je bilo najboljše, saj smo lahko delali skoraj vse, kar smo hoteli. V glavnem smo samo hodili okrog in se pogovarjali, ležali in tako dalje. Ko je bila ura 23:00, smo morali iti v šotore. Šli smo spat in zbudili smo se 7:15 in smo spet imeli telovadbo in zajtrk, ki je bil isti kot prejšnji dan. Ta dan so prišli konji. Jahali so jih le jahači, ki so prišli, saj je bilo premalo konjev in preveč tabornikov, da bi lahko vsi poskusili jahati. Potem smo se šli ene igrice s kopiti, ki jih niso več potrebovali, saj si moreš izmisliti nekaj, da uporabiš stvari, ki niso več za običajno uporabo. Za tem, ko smo končali z igrimi, smo imeli pavzo in malico, nato pa so prišli še gasilci, ki so nam pokazali nepravilno gašenje različnih tipov ognja. Pokazali so nam, kako prav gasiti, kar se mi je zdelo zelo uporabno.

William Venne, 7. b

Tehniški dan

V petek, 2. septembra, smo imeli tehniški dan. Dobilimo natančna navodila za delo na vrtu. Na šolskem vrtu smo iz strešnikov izdelovali posode za jagode in urejali vrt. Delo na vrtu je potekalo takole: dobili smo strešnike, ki smo jih postavili eden zraven drugega in zvezali z žico. Nato smo jih napolnili s sekanci, kompostom in prstjo-zemljo. Za vso delo smo porabili pet šolskih ur. Nato smo se odpravili domov.

Žana Tomažič, 4. a

V petek, 2. septembra, smo imeli tehniški dan. V šolo smo si prinesli kombinirke in rokavice. Najprej smo si v učilnici sestavili načrt. Potem smo odšli v šolski vrt. Tam smo iz strešnikov naredili obliko kvadra in smo vse skupaj zvezali z žico, da je vse stalo pokonci. Najprej smo na dno dali izrezane trske iz lesa, potem kompost in še nazadnje zemljo, ki smo jo zmešali s kompostom. Malo smo še preuredili vrt in ga popljšali. Po končanem delu smo šli v učilnico in potem domov. Ta dan mi je bil res zelo všeč, ker sem se veliko naučil o delu na šolskem ekovrtu.

Jakob Fideršek, 4. a

Začel se je petek in z njim tehniški dan. Najprej smo narisali načrt, šli v garderobo in vzeli stvari, ki smo jih potrebovali. Nato smo šli na vrt. Vsak

učenec je dobil 4 strešnike. S pomočjo sošolca smo potem naredili posodo za jagode. Sestava posode je potekala takole: strešnike smo obrnili, da je bil lepši del obrnjen navzven. Med žicama je bilo 10 centimetrov razdalje. Tako so bili zvezani strešniki, da ne bi padli narazen. Tako je potekal dan, ki je bil več kot le odličen.

Jana Kostanjevec, 4. a

2. 9. 2016 smo imeli učenci 4. a razreda skupaj z učiteljem Primožem tehniški dan. Prinesli smo rokavice in kombinirke.

Učitelj nam je dan prej povedal, kaj bomo delali. Prvo uro smo naredili načrt. Učitelj ga je pisal na tablo, mi pa smo ga prepisali na list. Nato je določil vodje skupin. To so bili: Enja, Jakob, Tilen, Anže, Blaž in Aljaž. Vsak vodja si je izbral 2 člana. Potem smo odšli v šolski eko vrt. Vsak si je prinesel 4 strešnike.

Razdelili smo si dela. Nekateri so delali posode za jagode, nekateri so pulili plevel, nekateri pa so grabljali zemljo. Pri delu smo se menjavali. Dan mi je hitro minil. Najboljše pri tem je, da smo sodelovali, to pa zato, ker se pri tem veliko družimo.

LANA KRISTOVIČ, 4. a

V petek, 2. 9. 2016, smo prišli v šolo. To je bil že drugi dan četrtega razreda. Imeli smo tehniški dan.

Prvo in drugo uro smo si naredili načrt. Potem smo se razdelili v skupine. Bilo je šest skupin s po tremi učenci. Mi smo bili modra skupina: Žana, Jakob in jaz, Manca. V rdeči skupini so bili: Tilen, Ana in Jana. V vijolični Enja, Lana in Sara itd. Po malici smo šli ven na vrt na delo. Vsak učenec si je prinesel štiri strešnike. Nekaj strešnikov je še ostalo. Te smo zložili k ograji. Nato smo se lotili dela. Vijolična skupina in naša skupina sta najprej grabljali in pulili travo, plevel. Ostale skupine so začele delati posode za jagodnjake. Potem smo se zamenjali. Vsaka skupina je naredila tri posode, torej vsak učenec eno posodo. Ko smo končali, smo šli pomagat drugi skupini, kjer so bili Alina, Nina in Aljaž.

Ko smo vse skupine končale z delom, je učitelj rekel, da bo za preverjanje ocenjeval naše izdelke. Učitelj je prišel in vsaki skupini je nekaj manjkalo, saj smo prvič delali tak izdelek.

Vsi smo se zelo zabavali pri delu in se nekaj novega naučili. Sama sem se zelo zabavala pri pisanju tega spisa. Bilo mi je zelo všeč.

Manca Majer, 4. a

ADIJO POLETJE, POZDRAVLJENA ŠOLA!

Oho, poletje je prišlo,
vse nas je ogrelo
in nam kožo porjavelo.

Medtem ko na morju smo bili,
zvezki so spali,
misliti na šolo nam niso dali.

Ko pa se poletje je končalo,
nas čakal je september,
ki je zelo pomemben,
saj takrat šola se začne
in vse užitke poletja nam podre.

V šolo kljub temu radi pohlitimo,
saj prijatelj je že se veselimo.
Marko Kovačec, 8. r
Novo šolsko leto

Le kaj mi treba je v šoli sedeti in trpeti?
To sprašuje se vsak
in takšen je odgovor naš.

Brez dela ni jela,
to je pregovor naš,
a ne drži se ga vsak.
Pridno se moramo učiti,
ker je treba šolo narediti.

Nekateri neradi se učijo
in rajši doma sedijo,
vendar treba se je ozreti
in nehati v zrak strmeti.

Moramo se zbuditi
in lenobo ubiti,
ker zdaj treba se je učiti
ter dobre ocene dobiti.

Julija Marie Belšak, 9. a

Kompost - kaj delamo narobe?

Ekološko vrtničkanje se je ugneznilo v srca mnogih Slovencev, kar me zelo veseli. K ekološki pridelavi vrtnin sodi tudi gnojenje z organskimi gnojili. Teh je zelo veliko; gnojenje s hlevskim gnojem in drugimi vrstami gnoja je samo ena izmed možnosti. Običajno je sicer vsem najbližji, saj so tako gnojili tudi naši predniki. Mnogi so presenečeni, ko jim povem, da je pravzaprav kompost še veliko boljše gnojilo.

Kompost NI kup smeti, z njim se moramo truditi

Kompostni kup, bolje rečeno škatla, nadjdemo skoraj na vsakem vrtu. Vrtničkarji dobro vedo, da je treba vse organske odpadke metati na kompostni kup.

Če želimo, da se bodo vsi ti »odpadki« spremenili v najboljše gnojilo za vaš vrt, mora biti kompost plod vašega dela in nanj poletni ne smete pozabiti. Jesen je tudi čas, ko odpadke na kompostu poskušamo spremeniti v odlično gojilo za naš vrt.

Kompost se namreč sam po sebi ne spremeni v gnojilo. Najbolj pomembno je, da ga v jeseni zložimo. Kup izpraznimo; če imamo dva prekata komposta, je delo lažje. Pričnemo zlagati organske odpadke, ki so se nabrali tekom leta.

Za delo vedno izberemo sončen, miren dan brez vetra. Po možnosti naj bo to še v oktobru, ko so temperature vsaj nad 15 °C, še najbolje je okrog 18 °C. Tako bomo najbolje ohranili mikroorganizme, ki so v kupu že pričeli svojo delo. V vetru ali pri nizkih jesenskih temperaturah jih lahko namreč veliko uničimo.

Pričnemo z drenažno plastjo, ki bo zračila kompost. Nato na dno kompostnika zložimo porezane večje in debelejšje veje. Uporabimo lahko tudi debelejša stebila večjih enoletnic, kot so sončnice, ščiri in podobno. Nadaljujemo s plastjo odpadkov, ki smo jih v kompostnem kupu zbirali čez poletje, nanjo naložimo plast že preperlega komposta ali hlevskega gnoja. Nadaljujemo s plastjo sena, pokošene trave, listja, kar pač imamo, lahko spet dodamo tanko plast gnoja, nato nanjo naložimo plast organskega materiala s komposta in tako naprej. Plasti naj bodo rahlo naložene; če so odpadki preveliki, jih pred tem zdrobimo, vendar ne preveč. Vedno naj sem menjujejo rastlinski in živalski ostanki ali namesto njih tanjša plast preperlega komposta. Ta plast bo zagotovila dovolj veliko število mikrobov, ki bodo hitro pričeli z delom, pa tudi potreben dušik – hrano za te delavce. Rastlinski ostanki zagotavljajo dovolj ogljika, kar pomeni energijo za naše

Na kompostnem kupu čez poletje zbiramo številne organske ostanke

neutrudne delavce.

Vmes lahko namesto komposta ali gnoja naložimo tudi kakšno plast dobre, humozne vrtnje zemlje.

Pepel naj vedno sledi plasti hlevskega gnoja ali zelo vlažnih rastlinskih ostankov – na primer sveže pokošene trave ali pograbljenega listja, če je močno vlažno. Vse plasti naj ne bodo predebele (nekje 20 cm). Ko naložimo plasti dovolj na visoko (ne pozabite, največ 150 cm visoko je primerno za dovolj zračen kompost), vse skupaj pokrijemo z debelejšo plastjo slame, sena ali listja. Kup naj bo na koncu nekoliko naložen na vrh, na sredini višji kot ob straneh. Tudi zaščito naložimo okoli kupa tako, da bo voda po njej odtekala. V nobene primeru se ne sme na sredini kupa narediti vdolbina, jama, kjer se bo zadrževala voda. Šele tako pripravljen kompost se bo v enem letu spremenil v najboljše gnojilo za vse rastline na vašem vrtu.

Kompostni kup NE sme biti na soncu

Kompostni kup mora biti za pravilen potek razpadanja (ne gnitja) organske snovi zračen in obenem primerno vlažen. Prav zato mora biti v senci, saj je poletno pripekanje sončnih žarkov zanj lahko uničujoče. Če se kup izsuši, propadejo vsi mikroorganizmi, ki so odgovorni za pravilno razgradnjo organske mase.

Mesto za kompost mora biti zasenčeno, da komposta ne izsušuje in pregreva vroče sonce. Prav tako mora biti zavaran pred močnimi vetrovi, ki kompost še dodatno in zelo hitro izsušijo. Na vrtu si izberemo večje drevo in zavetje okrasnih grmov. Namesto grmovnic lahko kompost varujejo tudi koristne rastline, kot so visok fižol izmenično s sladko koruzo, robide na visoki opori, ribezovi grmički in podobno. Postavimo lahko tudi ogrodja in nanj napeljemo lepe, plezajoče okrasne rastline, enoletnice ali trajnice. Tudi okrasne in jedilne buče ali celo kumare bodo nudile primerno zavetje kompostnemu kupu v poletni vročini. Kompostni material mora biti ves čas tako vlažen, da se sprijema skupaj, z njega pa ob stisku v pesti ne sme teči. Izsuševanje preprečimo najprej tako, da je kup vedno dodatno prekrit z ustreznim senčnim materialom – vejami, koruznico, smrečjem, lesenim, propustnim pokrovom, deskami ..., nikakor pa ne s folijo. Če mislite, da je presuh, ga je treba zaliti.

Kompostni kup tudi NE sme biti preveč vlažen

Seveda ne sme biti suh, vendar je treba vedeti, da vsi mikrobi, ki so naši pridni delavci na kompostu, za svoj obstoj potrebujejo tudi zrak. Zato moramo poskrbeti, da bo kompostni kup tudi ves čas zračen. Temu služi zgoraj omenjena

Suho listje sodi med rjav material za kompostiranje.

drenaža. Plasti, ki jih nalagamo, ne smejo biti nikoli predebele. Kup vsaj enkrat v poletju prezračimo. To naredimo tako, da z grabljami navzdignemo ves material, tudi tistega pri dnu in ga poskušamo po najboljših močeh premešati. Če se začne z vašega kompostnika širiti vonj po gnilem, je skrajni čas, da se lotite dela. Nikakor ga ne »zdravimo« z nasutjem apna ali njemu podobnih pripravkov. Zelo zanimiv se mi je zdel predlog, ki sem ga pred leti našla na spletu. Že med nalaganjem plasti naj bi se mednje vsakih pol metra položile dve daljši palici, ki bi gledali iz kompostnika, iz kupa. Enkrat na mesec dva najmočnejša člana družine primeta ti dve palici vsak na svoji strani in čim bolj pretreseta.

Če naložimo nanj večjo količino mokrih, predvsem kuhinjskih odpadkov ali pa pokošene trave, preko te plasti takoj nasujemo suh material. Če imamo je v ta namen odličen pepel, lahko tudi uporabimo seno ali slamo, če jo imamo, lahko pa položimo tudi tanjšo plast zmečkane časopisnega papirja, vendar ne tistega sijočega.

Kompostni kup je vedno prekrit z ustreznim materialom, ki je po možnosti naložen tako, da je na sredini višji, ob straneh pa nižji, da z njega odteče padavinska voda.

Česa NE dajemo na kompostni kup?

Upam, da je večini vrtničkarjev jasno, da plastika, folija, steklo. ... in vsi ostali materiali, ki se ne razgradijo, nikakor ne sodijo na kompost

Vedno je veliko vprašanj, kako je z listjem na kompostu. Listje se običajno razgrajuje počasneje od ostalega organskega materiala, zato pogosto piše, da ga na kompost ne dajemo. Pomagamo si tako, da so plasti listja vedno zelo tanke (10 cm), na njih pa nasujemo plast gnoja ali na pol preperlega komposta. Plast listja tudi zalijemo, da jo rahlo namočimo. Resnica je, da na kup raje ne dajemo večje količine listja orehov in hrasta.

Večina vas ve, da dajemo na kompost vse organske ostanke, ki jih pridelamo v našem gospodinjstvu in na vrtu/kmetiji. Pa veste, da je odličen kompostirni material tudi prah iz sesalca (če v njem ni plastičnih in drugih ostankov), dlaka domačih ljubljencev in naši lasje, ovčja dlaka, lesne saje in pepel, ostanke iz vinogradov, kavne in čajne usedline?

Živa bitja na kompostu NISO vaši sovražniki

Vsaka živač ima v kompostnem kupu svoje mesto, zato naj vas življenje in mrgolenje v kupu ne moti. Je pa res smiselno, da kompost pred uporabo presejemo (kot se seje pesek preko grobe mreže). Grobi del komposta pustimo v kompostnem kupu kot pospeševalec kompostiranja, fini del pa uporabimo za gnojenje. V grobem delu bo ostala tudi večina deževnikov, ogrcev, gosenic ..., skratka vse, kar mogoče res občasno lahko predstavlja nevarnost na vrtu. V kompostu je samo eden izmed delavcev, ki organsko maso spet spreminja v hrano za rastline. Kompost je nepogrešljiv del ekološkega vrta. Naj vam dobro služi.

Miša PUŠENJAK

Kompostni kup postavimo v senco; delo si olajšamo, če naredimo dva

Vonj dozorelega komposta je prijeten, svež, diši po zemlji in gozdu

Drugi spust po Dravi

Rahli oblaki so prekrivali jutranje sobotno nebo, 13. avgusta, ko so se mladi iz Stojnc zbrali pri Palaski v Novi vasi na že drugem »tradicionalnem« spustu po Dravi. 10 napihljivih čolnov in en kajak so se spustili krasnemu soncu naproti, ki je prikukalo izza oblakov. Namen spusta je bil enak kot lani: druženje s sovaščani in prijatelji. Dejan in Silvo, ki sta bila odločna speljati drugi spust po Dravi, sta udeležence obdarila z vrečkami presenečenja ter na koncu z odlično kulinarčno pojedino, za katero je poskrbel »stujnski zet« Andrej Žiher, ki se mu zahvaljujeva za vse pripravljen dobrote. Tudi letos smo uživali v spustu, naravi, predvsem pa odličnem druženju. Hvala, vidimo se naslednje leto.

Silvo B. in Dejan S.

Ekovrt na OŠ Markovci

Šolski ekovrt je med počitnicami začel dobivati končno podobo. S pomočjo pridnih učencev, kot so Žan Predan Črešnik, Mihael Voglar, Nejc in Jure Letnik ter Edita Peklar, in staršev (Edvard Peklar in Marjan Tement) smo uredili stalne poljine (grede). Skupaj jih imamo 16. Tako bomo najboljše in najlažje koloobarili. S pomočjo g. Fiderška smo rigolali vse grede. Zasadili in posejali smo posevke, ki so do danes zelo lepo napredovali. S pomočjo mojstrov dedka Stanka T. in očeta Jožeta L. smo napeljali pitno vodo in elektriko do stare preše. Uredili vrtno mlako ter spiravno zeliščno gredo. Zasadili smo trstiko in irise in še mnogo drugega, tudi pomembnega dela. NAŠ šolski vrt bo po načelih permakulture in ekološke pridelave vseboval: POLJINE (po domače »grede«). Lahko so dvignjene grede, visoke grede ali visoke gomile. Zaradi koloobarjenja je najbolje, če jih načrtujemo 16. Lahko so različno velike: od enega kvadratnega metra do 10 kvadratnih metrov ali več. Odvisno je od prostora in rastline, ki jo želimo gojiti ter KOLOBARJA za rastline (dobri-slabi sosedi = mešani posevki) - setveni načrt (skica-tloris). VISOKE GREDE so z lesenim ogrodjem do višine 1 meter. Finančni zalogaj. (les, čepasta folija ...). VISOKE GOMILE so brez ogrodja. Izgleda kot hribček. Večja pridelovalna površina. KOMPOSTNIK-KOMPOSTIRANJE

– zbiranje in predelava organskih odpadkov. (zeleni in rjavi del, streha, zračnost). ZBIRANJE DEŽEVNICE - mlaka (za zalivanje in umivanje) **Projekt Eathink – Misli globalno, jej lokalno!** – Inštitut za trajnostni razvoj Ljubljana - sofinanciranje. HOTELI ZA ŽUŽELKE, PTIČJE KRMILNICE, RASTLINJAK, ZATOČIŠČE ZA JEŽA, ZELIŠČNA SPIRALNA GREDA Z VRTNO MLAKO, UČILNICA NA PROSTEM (stara preša), CVETLICE NA SONČNI LEGI, CVETLICE IN RASTLINE NA SENČNI LEGI, "KISLI DEL" VRTA – azeleje, rododendroni in ameriške borovnice (mlaka za zbiranje deževnice - Projekt Eathink – sofinanciranje (Inštitut za trajnostni razvoj). JAGODIČEVJE (jagode, maline, ribezi, josta, aronija ...). GNEZDO ZA ČMRLJE - spomladi Ob koncu letošnjega leta bomo pridobili znak ŠOLSKI EKOVRT, ki ga podeljuje Inštitut za trajnostni razvoj Ljubljana in potrjuje, da delamo pravilno in po smernicah ekološke pridelave ter permakulture in dejavnosti peljemo v pravo smer. Na znak smo vpleteni zelo ponosni, ker nam daje zagon za delo v prihodnje. Veliko vlogo so tukaj odigrali ravnatelj Ivan Štrafela, starši, ki svoje otroke vzpodbujajo k izobraževanju in delu na tem področju. Brez njihove pomoči danes vrt ne bi izgledal tako lepo. Svečano otvoritev šolskega ekovrta načrtujemo v petek, 21. aprila 2017, na predvečer svetovnega dneva Zemlje.

Primož GALUN, prof., mentor šolskega ekovrta

OKOLJU PRIJAZNE CENE

GEODETSKE STORITVE

GEO MERA

Anita Požegar s.p.
InfoTel.: 041 588 358
PE: Trg osvoboditve 10, LENART
anita@geomera.si

Dolič 38, 2253 Destrnik, www.geomera.si

POSTANI NOGOMETAŠ

VABIMO

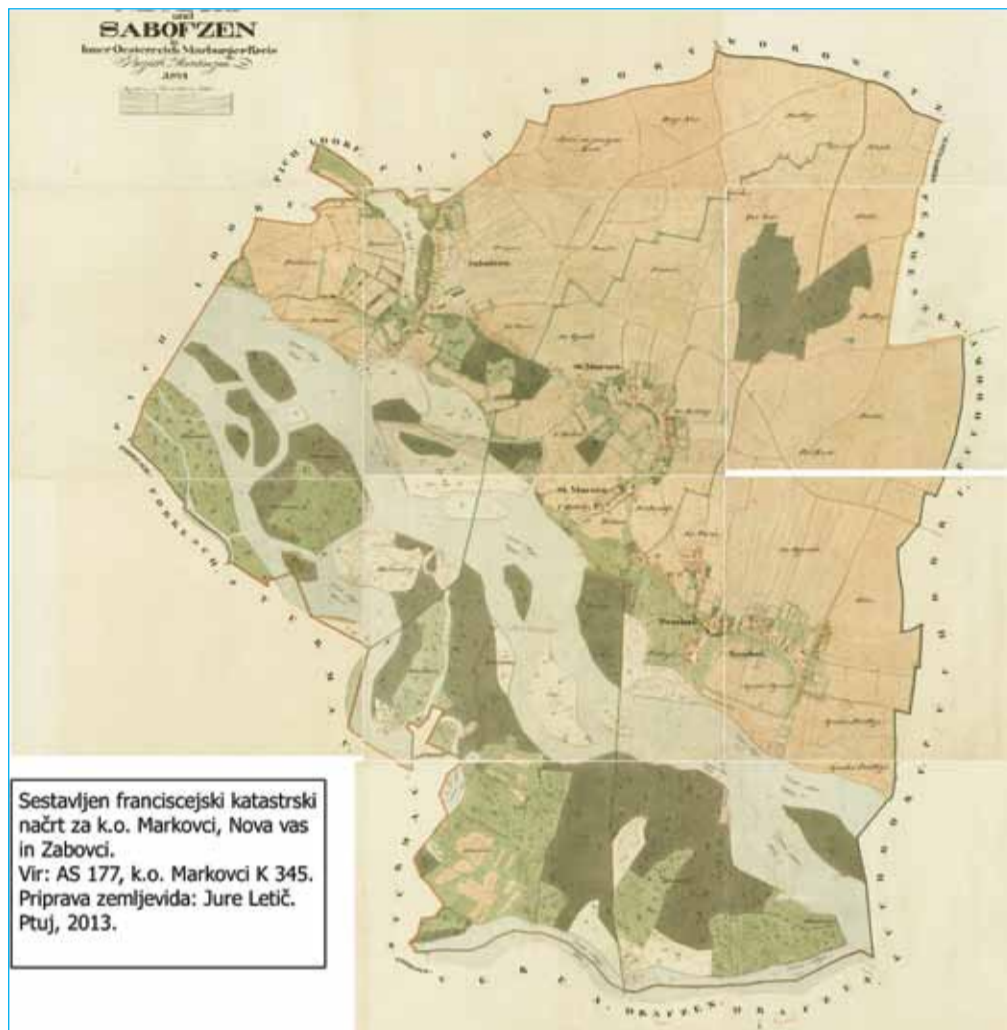
Vse mlade nogometše od 4. leta napreda se nam pridružijo v NS KORANT

Vpisi bodo potekali po dogovoru.

Vse informacije lahko dobite na tel. 041-538-027 ali nam pišete na email: ns.korant@gmail.com

http://www.nskorant.si

Sprememba kulturne pokrajine v občini Markovci v 200 letih

Sestavljeni listi franciscejskega katastra za k. o. Zabovci, Markovci in Nova vas iz leta 1824. Franciscejski kataster je vseboval grafični del (katastrske mape - barvni izris zemljišč v merilu 1 : 2280) in spisovni del (opis katastrske občine, podatki o lastništvu zemljiških in stavbnih parcel, seznam posestnikov itd.).

Ko sem ob koncu študija zbirala temo diplomske naloge sem vedela dve stvari: diplomska naloga mora pokrivati obe študijski področji (geografijo in zgodovino) in osredotočiti se želim na domače kraje. Na koncu je nastala diplomska naloga z naslovom Spreminjanje kulturne pokrajine na Ptujskem polju. S pojmom kulturna pokrajina označujemo naravno pokrajino, ki jo je človek s svojim delovanjem preoblikoval, najbolj intenzivno zaradi kmetijstva. Zato je za ugotavljanje teh sprememb najbolj uporabna primerjava rabe tal v različnih obdobjih. Najstarejši podatki o rabi tal, ki so neposredno primerljivi s sedanjimi, so za naše

kraje ohranjeni iz začetka 19. stoletja. Leta 1817 je cesar Franc I. naročil izdelavo novega katastra. Ta kataster je v primerjavi s prejšnjimi katastri poleg opisnega dela vključeval tudi natančni izris kmetijskih in stavbnih zemljišč. V drugi polovici 19. stoletja je bil ta - po Francu I. imenovani franciscejski - kataster posodobljen, od takrat pa naj bi bil vzdrževan in je moderniziran v uporabi še danes. Podatke iz franciscejskega katastra sem primerjala z aktualnimi podatki o rabi tal, ki so bili na voljo na Ministrstvu za kmetijstvo, okolje in prostor in izdelala tematske karte, ki kažejo rabo tal leta 1824 in leta 2012.

Nro	Des Hauseigenthümers			Der Häuser und Gebäude		Areal-Inhalt mit Angabe des Hofraumes	N. O. Quad. Buch. Klafter	Näch der st. und nach gef. erfüllt sich
	in der Mappo	Vor- und Zunahme	Stand.	Wohnort.	Nro.			
1	Hellenigg Franz v. Sanytz	Wauer	Personen	21	Befriedigt	V	216	
2	della	della	della	21	Befriedigt	V	82,2	
3	Wentersbach Adolf v. Sanytz	Landbau	della	1	Befriedigt	V	176	
4	Hellenigg Franz v. Sanytz	Wauer	della	3	Befriedigt	V	252,5	
5	Schwartz Simon v. Sanytz	della	della	2	Befriedigt	V	209,5	
6	Schogalla Maxim	Landbau	della	19	Befriedigt	V	76,8	
7	Wollnke Anton	della	della	4	Befriedigt	V	187	
8	Wollnke Adolf v. Sanytz	Wauer	della	6	Befriedigt	V	304,8	
9	Hellenigg Franz v. Sanytz	della	della	21	Befriedigt	V	106,3	
10	Schogalla Adolf v. Sanytz	della	della	7	Befriedigt	V	191,2	
11	Wollnke Adolf v. Sanytz	della	della	5	Befriedigt	V	215,8	
12	Wollnke Adolf v. Sanytz	Wauer	della	8	Befriedigt	V	207,7	
12a	Wollnke Adolf	Landbau	della	9	Befriedigt	V	89,8	
13	Wollnke Simon	della	della	11	Befriedigt	V	97,9	
13a	Wollnke Adolf v. Sanytz	Wauer	della	5	Befriedigt	V	27,1	

Stran iz spisovnega dela franciscejskega katastra za k. o. Prvenci iz leta 1824.

Dolga stoletja je veljalo med prebivalci Ptujkega polja nenapisano pravilo o življenju z Dravo. Neposredno ob Dravi so bili poplavni travniki in gozdovi, ki za poljedelstvo niso bili primerni. Na nekoliko dvignjenem svetu, nad ježo terase, ki ga poplave niso dosegle so se ob cesti razvrstile vasi, za vasjo so sledile njivske površine. Na severni strani Ptujkega polja se je podobna zgodba ponovila ob reki Pesnici. Nekaj vasi pa je nastalo v središču Ptujkega polja (npr. Borovci, Prvenci).

Vsem domačinom so dobro znani zapisi iz župnijske kronike o strahu in tegobah naših prednikov v času visokih voda. Takrat je Drava spodjedala rečne bregove, spreminjala svoj tok in svojo strugo in večkrat grozila, da bo odnesla cele dele vasi. Od Ptuja proti Markovcem je tekla v več rokavih, med njimi so nastajali in izginjali večji in manjši prodni otoki.

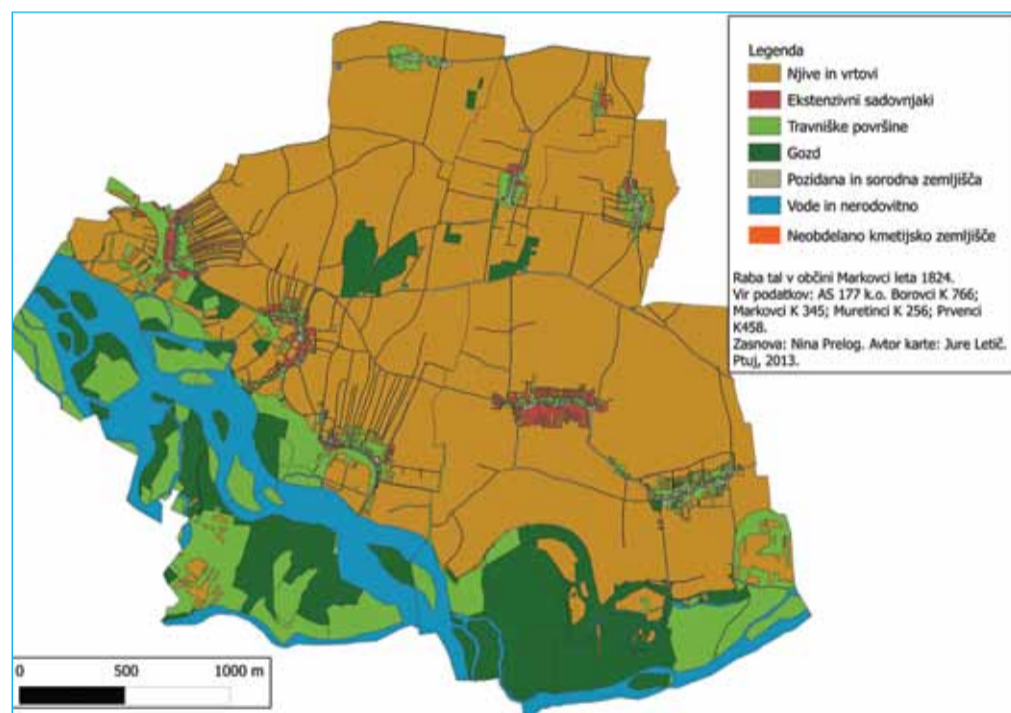
Ko se danes sprehodimo do reke Drave, nas pričaka popolnoma drugačen prizor. Leta 1975 je za jezom v Markovcih nastalo Ptujsko jezero, največje umetno jezero v Sloveniji. Več kot polovica ga leži v naši občini. Iz jezera večina vode izteka proti HE Formin, stara struga Drave pa je le senca nekdanje reke. Ker se je z izgradnjo verige elektrarn na Dravi zmanjšala pogostost poplav so nekdanji poplavni travniki in gozdovi do danes skoraj v celoti izginili. Še največ jih je ostalo v Štur-

movcih, pa še tam so jih zarasli gozdovi, ali pa smo jih, odkar so poplave redke, spremenili v njive.

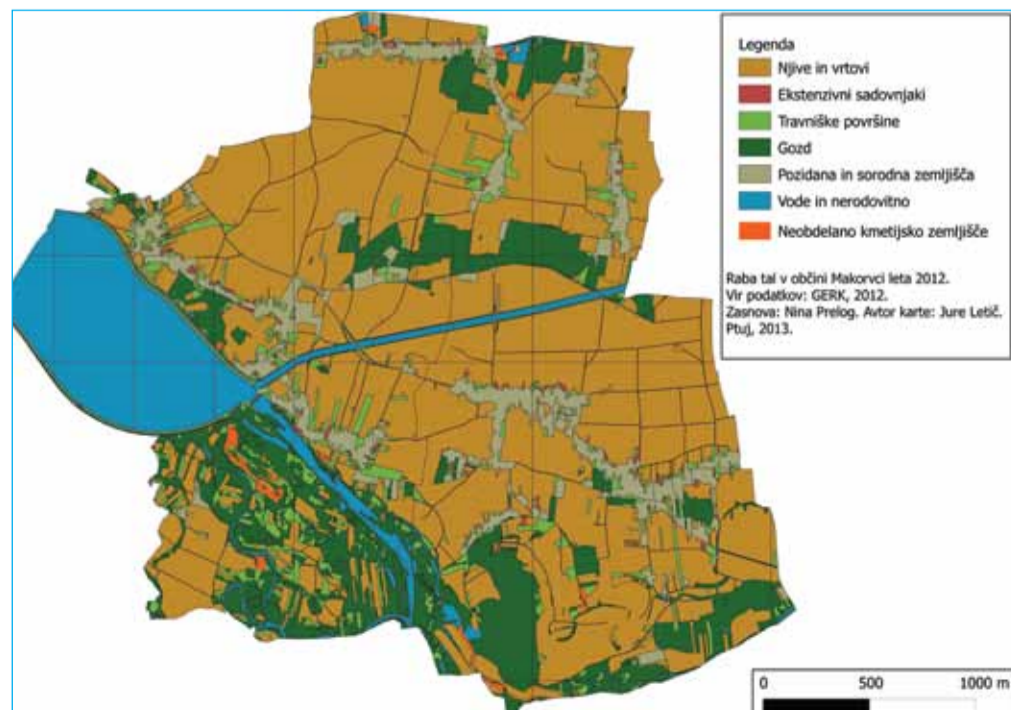
Počasi, vendar vztrajno pa so se širila tudi naselja. To je druga največja sprememba v porabi prostora v naši občini v zadnjih 200 letih. Naselja so se tako razširila, da imamo danes občutek, kot da se od Zabovcev skozi Markovce do Nove vasi, ali pa iz Bukovcev mimo Stojncev v Muretince peljemo skozi eno dolgo razvlečeno vas. Hiše, ki so bile prvotno le na eni strani glavne ceste, se danes razprostirajo na obeh straneh ceste in še v stranske ulice, ki so bile v preteklosti kolovozi, ki so vodili do njiv. Z velikostjo pa se je spremenila tudi podoba naselij. Majhne kmečke hiške z gospodarskimi poslopji so se umaknile množici modernih družinskih hiš, kar je tudi posledica sprememb v načinu življenja.

Franciscejski kataster je pri raziskovanju lokalne zgodovine lahko uporaben še na veliko načinov. Na podlagi primerjave vpisov v franciscejski kataster (sedanje parcelne številke so nadaljevanje parcelacije iz 1824) lahko ugotovljamo tudi, kako so se skozi to obdobje spreminjale velikosti posameznih kmetij in tudi kako se je spreminjalo lastništvo. V nekaterih primerih lahko sledimo istemu priimku vsaj do začetka 19. stoletja. Ampak to je že zgodba zase.

Nina Prelog

Raba tal v sedanji občini Markovci leta 1824.

Raba tal v Občini Markovci leta 2012

Zgodbe iz preteklosti (4)

Foto: arhiv

Slamnata hiša iz prednje in zadnje strani, ki je nekoč stala v Sobetincih. Fotografija je iz osebne arhiva Dušana Plohla.

730 let prve omembe vasi Sobetinci (1286-2016)

Ob izteku leta pripravljamo v Sobetincih prireditve, s katero bomo počastili 730 let prve omembe vasi. Vsak kraj je obenem tudi zgodovinski dokument, ki vsebuje zbirko sledi iz preteklosti, iz različnih časovnih obdobij in je proces več generacij. Ena izmed sledi je tudi kmečka hiša. Da pa si znamo stvari tudi pojasniti in ovrednotiti, je prav, da poznamo zgodovino. Vas Sobetinci se prvič omenja v dveh listinah iz leta 1286 kot Zobendorf, kot ena izmed vasi, ki jih je dal salzburški nadškof v zastavo dvema iz rodu svojih mogočnih ministerialov, ki so imeli sedež na ptujskem gradu, gospodom Ptujskim. Bili so poravnani leta 1286. Torej je vas tega leta že obstajala, nastala pa je dejansko že prej.

Iz objave urbarjev salzburške nadškofije iz leta 1322 vemo, da je imela salzburška cerkev tega leta v Sobetincih 12 podložnih kmetij. Župan je imel dve kmetiji. Kmetje so morali plačevati letno po 10 menzur pšenice in 6 menzur ovsa (»mez« je držal okrog 32 litrov). Župan je moral letno oddati po enega prašiča, vsi kmetje v vasi pa skupaj enega prašiča in eno jajce. Poznani so še dajatve perutnine in jajc.

Leta 1597 se je vas imenovala Mitterhart dorff in je bila posest gosposčine Gornji grad (Ptujski grad). V vasi je navedenih 9 celih in dve polovični hubi. Srednjeveška huba ali kmetija je merila od 5 do 30 ha. Morala je biti zmožna vzdrževati kmečko družino ter plačevati in dajati vse predpisane davščine in obveznosti. Dajatve so bile denarne, dajatve v naravi, dajatve predpisane za vso vas ter tlaka. V Sobetincih je bilo skupno 10 davčnih enot in 9 hasnovalcev. Župan je bil Gašper Lacko (Läzkho) in je bil zaradi opravljanja županstva oproščen plačila za dve svoji polovični hubi. V naravi je dajal 2 korca pšenice, 8 korcev ovsa (korec: okoli 39 litrov), 4 kokoši, 20 jajc in opravil 4 dni tlake. V Zagojičih je imel še dve hubi. Drugi podložniki so bili: Andrej Kvar, Pongrac Masola, Jakob Turk, Arne Prelec, Jurij (Martinov sin), Matej (Tomažev sin), Miha Divjak in Lenart Šengav. Vsak je imel eno celo hubo in predpisane enake dajatve.

V urbarju gospostva Dornava iz okrog leta 1666 je za vas Sobetinci zapisanih 10 celih hub. Gospostvo Dornava je namreč tukaj pobiralo žitno desetino v prosu oz. proseni vršnik, prav tako gosposčinaNEGova.

Ob koncu 17. stoletja je zemljiški gospod priznal podložniškemu posestvom kupno pravni značaj (Kaufrecht), kar pomeni, da je podložnik postal trajni užitnik pose-

stva, s katerega ga zemljiški gospodar ni mogel odstraniti, če je v redu izpolnjeval zahtevane dajatve in obveznosti. Za kupne kmetije je cesar Jožef II. uzakonil pravilo dedovanja najstarejšega sina, s čimer se ohrani v veljavi nedeljivost kmetij. V srednjem veku kažejo kmečki podložniki na zunaj enotno podobo, brez večjih socialnih in gospodarskih razlik. Vsak kmet sedi na svoji kmetiji in plačuje od nje po pravilu dajatve povprečno enake izmere. Sčasoma je poljedelstvo stagniralo, podložniški položaj se je slabšal. Prebivalstvo se je pomnožilo. Za nove naselitve je zmanjkovalo zemljišč, kmetije so se začele drobiti. Kajzarji oz. želarji so bili kmečki sinovi, ki niso hoteli ali niso mogli ostati na domačiji, ki jo je vodil oče ali jo je že prevzel starejši brat. V bližini vasi so si postavili kočjo. Za Sobetince sklepam, da je kajzarstvo naraslo v 2. pol. 18. stoletja. Leta 1825 je že razvidna razslojenost. V primerjavi z drugimi vasi je bila v Sobetincih razvidna izrazita skrajnost, velikih kmetov je bila tretjina, kajzarjev oz. želarjev nad polovico.

Leta 1825 je bilo v Sobetincih zabeleženih 21 hišnih števil. Posestniki celih kmetij so bili naslednji: Plochl Georg, vg. Schuppanay (vg.-vulgo (po domače) (Županovi), Horvath Thomas (Horvatovi), Fürbos Simon, vg. Matjan (Matjanovi), Rischner Jakob, vg. Rophker (Roškarovi), Schescherko Joseph, vg. Cenzegg (Cencekovi), Lach Josef, vg. Jurechan (Rekanovi), posestniki $\frac{3}{4}$ kmetije: Gätisch Georg, vg. Laach (Lahovi), Leich Andrä (Lajhovi), posestniki $\frac{1}{2}$ kmetije: Vidovitsh Simon (Tkavčekovi), Strelletz Veit, vg. Bleiß (Blajzelnovi). Želarji so bili: Rischner Georg, Trunk Josef, Latzko Georg, vg. Toplak, Gätisch Simon, Waida Jakob, Murschitsch Johann, Murschitsch Lorenz, Savetz Veit, Pocharitsch Jakob, Urbantschitsch Jakob ... Vas se je razprostirala od križišča pri kapeli ob obeh straneh ceste proti Strelcem. Kmečka odveza v letih 1848-1852 je kmete osvobodila fevdalnih, ne pa gospodarskih vezi. Raszlojevanje se je nadaljevalo. Število želarjev je naraščalo. Zakon o zemljiški odvezi in še posebej zakon o svobodnem kosanju posesti in dednem pravu iz leta 1868 sta sprožila drobljenje posesti: to velja zlasti za srednje velike in majhne kmetije. Večji kmetje so imeli več možnosti, da so otroke izplačali ali pa jim kupili novo zemljo in tako obdržali domačijo v istem obsegu. Ob koncu 19. st. je posest razdrobljena in prebivalstvo raszlojeno: kmetje s celimi, $\frac{3}{4}$, $\frac{1}{2}$, in $\frac{1}{4}$ kmetijami, želarji II in III reda. Zabeleženih je 28 hišnih števil. Dve kmetiji, Županova in Cencekova, sta imele dve hišni številki. To pomeni, da je ob glavni domačiji bila še manjša hiška, bodisi prevžitnikarjem ali

podnajemnikom. Kmetje so zaradi dovolj velikega posestva vzdrževali dodatno delovno silo hlapce in dekle, pastirje in pastirice. Naselje se je začelo širiti desno od križišča pri kapeli proti Bukovcem. Razlike med kmeti in želarji so se kazale v velikosti posesti, številu glav živine, oblačilnem videzu, prehrani. Kmetje so orali največ s konji in voli, kajzarji pa s kravami. Kmetje so imeli velike podkletene kmečke hiše, zidane nekoliko višje, prav tako z velikimi raztegnjenimi gospodarskimi poslopji in obsežnimi dvorišči. Želarske so bile manjše, nižje, gospodarska poslopja skromnejša.

Do danes so se ohranile v Sobetincih naslednje kmečke hiše: Županova, Roškaro va, Jurekanova (Rekanova), Bathianova (Matjanova), Cencekova, Tkavčekova (Kočekova), Trunkova. Želariji sta še Rajzelnova in Zavčeva. Bile so grajene konec 19. st. in v začetku 20. stoletja. Ohranjene kmečke hiše so v starem jedru naselja, kjer so prebivali veliki kmetje, katerih domovi so bili trdno grajeni iz boljšega materiala, bili so dobro vzdrževani in so lažje kljubovale času kot slabše grajene hiše želarjev.

Te kmečke hiše so locirane vzporedno z vaško cesto, tako da se je dalo kar najhitreje in najenostavnije priti na cesto. Iz sobnih in kuhinjskih oken je bil dovolj odprt pogled tako po vasi kakor čez dvorišče. Kaže se velika poenotenost v arhitektonskih elementih, kot so: velikost hiše, gradbeni material, oblika strehe, število oken. Vsaka kmečka hiša je imela na sredini hiše obvezno dva glavna vhoda, enega na dvorišče in drugega na vas. Vaščanom je bila odprtost na vas in dogajanje v njej enakega pomena kot vstop na lastno dvorišče, kar kaže na izredno odprtost tega človeka do njegovega okolja in močno povezanost z njim. Hiše so dolge in široke in dajejo mogočen videz, prav tako hlevi in skednji.

»Panonec ne le v naravi, ampak tudi pri bivalni kulturi hoče širok in tako rekoč neomejen svet. Panonsko obilje ravnega prostora je vplivalo, da kmetje pri dvoriščih niso varčevali s prostorom. V poljedelstvo in konjerejo usmerjeno kmečko gospodarstvo je naravnost zahtevalo veliko in prostorno dvorišče, kjer so se lahko brez težav obračale konjske vprege, naložene s senom, snopjem, koruzo, krompirjem, lesom. Merilo dovolj velikega kmečkega dvorišča je bilo izrečeno v reklu, da je pravšnje tako, na katerem se lahko gospodar s konjsko vprego obrne v katerikoli smeri.«

Notranja struktura kmečkih hiš je bila zelo podobna, skoraj enaka: prednja »hiša«, štibl, kuhinja, »kühja«, hodnik, »priklt«, hiška, shramba, »špajsvelb«, pri nekaterih še

„štalinke“ za svinje, hlev, »štala“ za krave in prostor za kokoši.

V začetku je glavna dnevna življenja kmečke družine potekala v glavnem prostoru, imenovanem »hiša«, kjer so spali starši in otroci, in tu so se zvrstili vsi pomembnejši dogodki življenjskega kroga. V »hiši« so matere rojevale in v njem so tudi umirali. Tudi vse večje družinske svečanosti ob »krstikah«, birmah, porokah in vse do sedmine so potekale v tem prostoru. Prav tako je bolnik tukaj ležal in tudi mrliču so naredili tu mrtvaški oder. Prav tako so v njej predli, luščili seme in opravljali druga dela. Namembnost prostorov se je s časoma spreminjala, zunanja vhodna vrata so se zazidala, družine so se zaprle navznoter, gospodarska poslopja so se spremenile v garaže ...

Slamnata ali cimprana hiša se ni ohranila nobena. Te so bile so grajene iz tesanih brun, pokrite s slamnato streho, ometane z ilovico in pobeljene z apnom. Spodnji pas je bil sive barve. Okna so bila majhna, opremljena z železnimi križi in polkni. Razporeditev prostorov je bila tipična. Bivalni del je sestavljala veža, imenovana priklt, kuhinja, »kühja«, velika soba, ki so ji pravili »hiša«, mala soba ali, »hiška“ in shramba, rekli so ji tudi špajza.

Fotografija s slamnato hišo je iz osebne arhiva g. Dušana Plohla. V tej hiški so živeli Martin Plohl, rojen 11. 11. 1904, rojen kot 4. sin na Županovi kmetiji, poročen 26. 11. 1933 z Marijo, roj. Muršec, rojeno 2. 7. 1905 na Šumečevi želariji in njun sin Janez Plohl, rojen 5. 4. 1928. Leto izgradnje hiše ni znano. Žal se ni ohranila.

Ne glede na to, v kako težkih razmerah so živeli naši predniki, pa so bili v srednjem veku v odnosu do zemljiškega gospoda enakopravni pri plačilu dajatev. Na tej življenjski logiki bi morali graditi našo prihodnost.

Alenka Rižnar

Viri in literatura:

- Iva Curk, Anton Klasinc, Iz tisočletne zgodovine Ptuj, Ptuj 1969.
- Jelka Skalický, Peter Požauko, Panonska cimprana hiša, v: Ptujski zbornik VI/2, Zgodovinsko društvo Ptuj, Ptuj 1996.
- Jože Curk, Oris naselitve zgodovine Podravja, ZOMB, MB 1975.
- Marija Hernja Masten, Urbar gosposčine Gornji grad 1597, Zgodovinski arhiv na Ptuj, Ptuj 2008.
- Milko Kos, Meja proti Ogrski in Hrvaški v Štajerskem Podravju; V Poetovio-Ptuj 69-1969, ZOMB, MB 1969.
- Milko Kos, Srednjeveški urbarji za Slovenijo. 1. zv.: Urbarji salzburške nadškofije. LJ 1939.
- Miran Puconja, Slovenska kmečka kultura, MS 2011.
- Renata Čeh, Urbar gospostva Dornava iz okrog leta 1666, FF MB, Diplomsko delo, 2010.
- Vladimir Bračič, Ptujsko polje, ZOMB, MB 1975.
- Franciscejski kataster iz leta 1824/25, Arhiv Republike Slovenije.
- Selenstands-Protokoll, Zapisniki duš za vas Sobetinci, Župnijski arhiv Markovci
- Oris prostorov: po pripovedi Lučke Toplak in Ane Štrigel
- Fotografija je iz osebne arhiva Dušana Plohla

Častitljivih 90 let so v avgustu praznovali ...

Marija Princl, Filpova Micika iz Zabovcev. 4. avgusta je praznovala 90 let, odkar je privekala na svet. Rodila se je leta 1926 v kmečki družini na Zgornji Hajdini, otroštvo pa preživljala skupaj z bratom in dvema sestrama. Osnovno šolo je obiskovala na Hajdini, da pa bi kdo z dežele v tistih časih nadaljeval kakršnokoli izobraževanje, pa ni bilo običajno in tudi ni bilo možnosti. Tako je delala doma na kmetiji, dokler ni spoznala Janeza Princla iz Zabovcev in se leta 1957 z njim tudi poročila in se preselila v Zabovce. Mož je bil zaposlen v TGA v Kidričevem celo delovno dobo vse do upokojitve. Marija ni bila nikoli zaposlena, pač pa je skrbela za dom in majhno kmetijo. Življenje se z usodami tudi poigra in tako se je tudi z Marijo in njenim možem, saj jima ni bilo usojeno, da bi imela otroke. Kljub temu pa je otroški smeh prišel v hišo in ji dal nove moči. Dobila je možnost posvojitve majhne deklice. Izkoristila je to priložnost in sprejela 4 leta staro Albino, ki ji je v celoti spremenila smisel življenja. Danes je Albina z njeno družino skoraj edina sorodnica, ki jo pogosto obiskuje in poskrbi za vse tisto, česar sama ne zmore več.

Lani ji je umrl mož, tako da danes živi praktično sama. Na srečo je dobrega zdravja in še vedno v celoti poskrbi zase, pa tudi dobri sosedje ji radi priskočijo na pomoč. Ob praznovanju svojega jubileja je bila deležna številnih dobrih želja in vzpodbudnih besed, katerim se pridružuje tudi uredništvo Lista iz Markovcev in ji želi še mnogo srečnih in zdravih let.

Foto: TM

Marija Princl

Marija Petrovič iz Bukovcev je praznovala 90. rojstni dan 17. avgusta. Rodila se je 1926. leta v Novi vasi pri Markovcih očetu Francu in materi Tereziji Mlinarič kot druga od petih otrok. Otroštvo je s tremi brati in sestro preživela na skromni kmetiji. Po končani osnovni šoli je ostala doma in hodila na delo večjim kmetom. Leta 1952 se je poročila z Francem Petrovičem iz Bukovcev. Po treh letih sta se preselila v svojo hišo v Bukovcih. Mož je bil zaposlen, a na žalost bolj malo doma, saj je delal kot šofer, zato je sama skrbela za gospodinjstvo, tri otroke in še majhno kmetijo, ki sta jo z možem postopno povečevala z nakupom zemlje. Tudi hišo sta postopoma dograjevala in obnavlja-

Foto: TM

Marija Petrovič

la. Po moževi upokojitvi leta 1984 sta se pričela ukvarjati s pridelavo povrtnin in prodajo na tržnici. To sta opustila šele pred nekaj leti. Dela je torej bilo vedno dovolj. Rodila je tri otroke, dve hčeri in sina, sedaj pa jo obiskujejo trije vnuki, štiri vnukinje ter trije pravnuke in tri pravnukinje. Do svojega 88. rojstnega dne ni imela težav z zdravjem, takrat pa se je na očesih pojavila siva mrena. Operacija na enem očesu se je na žalost ponesrečila in je na to oko povsem oslepela, na drugo pa vidi le še malenkost. Na operacijo si več ne upa. To jo je izjemno prizadelo in se s tem še vedno ni povsem sprijaznila, še najbolj pa seveda s tem, da je kar naenkrat odvisna od tuje pomoči. Mož Franc je sicer skoraj vedno ob njej, vendar pa tudi on ni več v letih, ki bi omogočala velike napore. Na srečo so tukaj otroci, vnuki in pravnuke, ki priskočijo na pomoč, ko le morejo, ter tako mami, babici in prababici povrnejo njeno dobroto, pomoč in skrb zanje iz preteklosti. Na vprašanje, kakšen je recept za dosego takih let, je bila kratka in jasna: »Trdo delo, skromnost in poštenje«. Ob praznovanju življenjskega jubileja je bila deležna številnih dobrih želja, ki se jim pridružuje tudi uredniški odbor Lista iz Markovcev z željo, da preživi še mnogo zadovoljnih dni in let v krogu svojih najdražjih.

Janez Golob (Tanaj) iz Nove vasi pri Markovcih je praznoval 90. rojstni dan 29. avgusta. Rodil se je na domačiji Tanajevih v Novi vasi očetu Leopoldu in materi Tereziji, katerima se je skupaj rodilo sedem otrok. Trije so umrli že kot dojenčki, danes pa živita še dva, Janez in njegova dve leti mlajša sestra Marija. Otroštvo je preživel na kmetiji in se že od malega spoznaval s trdim kmečkim delom in življenjem. Osnovno šolo je obiskoval v Markovcih. Leta 1942 je bil nasilno mobiliziran v nemško vojsko, po dobrem letu pa je bil zajet na ruski fronti in pristal v ruskem ujetništvu do konca vojne. Ko se je od tam srečno vrnil, je bil doma določen kot edini moški nasle-

Foto: TM

Janez Golob

dnik, da prevzame kmetijo oziroma najprej le delo. Tako se je lotil kmetovanja in obdelovanja zemlje s konjsko vprego. Ob vsem tem pa ni pozabil na družabno življenje in druženje z vrstniki. Tako se je priključil telovadnemu krožku »Orli« v Markovcih in se kar nekaj let aktivno ukvarjal z atletiko. V tem času je spoznal tudi Marijo Čeh iz Spuhlje, ki jo je izbral za življenjsko sopotnico, in se z njo tudi poročil. V zakonu sta se jima rodila sinova Janko in Tonči.

Janez je bil precej napreden gospodar in je kmalu ugotovil, da s konjsko vprego ne bo napredka oziroma je delo tudi za konje prenaporno, pa tudi učinkovitost ni več zadoščala potrebam. Kljub temu da je na konje bil zelo navezan in jih imel rad, se je morda tudi zato odločil, da jih razbremeni in se je odločil za nakup prvega traktorja.

Zmogljivosti že takratnega traktorja so bile tolikšne, da je lahko ponudil traktorske usluge tudi drugim in si tako razširil možnosti zaslužka, s katerim je izboljševal pogoje tako za kmetovanje kot življenje.

Kljub temu da je delal od jutra do večera, pa si je vedno vzel čas tudi za družbene dejavnosti. Bil je aktiven gasilec v domačem PGD v Novi vasi. Prav tako je sodeloval v akcijah za izgradnjo vodovoda in asfaltiranje ceste ter še mnogih drugih podobnih aktivnostih. V uporabo je odstopil zemljišče za star gasilski dom, pa tudi sicer je rad pomagal sovaščanom z različnimi oblikami pomoči, če so je bili potrebni ali zanj zaprosili. Od leta 1971 je bil (in je še) član zelene bratovščine. Leta so hitro minevala in moči počasi opešale, začele so se tudi zdravstvene težave. Kljub temu je še dve leti nazaj vozil osebni avto. Gospod Janez je bil delovno aktiven do 88. leta starosti.

Ob praznovanju jubileja je bil deležen številnih voščil in dobrih želja tako sorodnikov kot tudi institucij, v katerih je bil oz. je še član in je deloval. Vsem lepim željam se pridružuje tudi uredništvo Lista iz Markovcev.

TM

HARMONIKARSKI ORKESTER

PRIREJA

1. SAMOSTOJNI KONCERT

KDAJ?

V NEDELJO, 16. 10. 2016

OB 17.00

KJE?

V MALI ŠPORTNI DVORANI

OŠ MARKOVCI

https://www.facebook.com/HarmonikarskiOrkesterModras/

LIST IZ MARKOVCEV je glasilo občine Markovci, ki glasilo tudi izdaja.
Uredniški odbor: Ivan Golob, Patricija Majcen, Anton Majerič, Marija Prelog in Alenka Domanjko Rožanc. **Odgovorna urednica:** Irena Pukšič.
Lektoriranje: Alenka Domanjko Rožanc. **Oblikovanje:** Patricija Majcen.
Tisk: Evrografis d. o. o.
Natisnjenih 1250 brezplačnih izvodov.
Naslov uredništva: Markovci 43, 2281 Markovci. Telefon: 788 88 80.
Spletni naslov: www.markovci.si
<https://www.facebook.com/ObcinaMarkovci>

Lepotilni atelje

Sem Nuša Vajda in opravljam delo kozmetičnega tehnika. Proti koncu študija Wellness v Mariboru sem se znašla pred dilemo – ali več deset mesecev pošiljati na kupe prošenj za zaposlitev ali pobrskati po zakladnici svojega znanja in izkušenj ter ustanoviti nekaj svojega. Nisem dolgo premišljevala in izbrala samostojno pot. Pred približno pol leta sem svojo pot v svet kozmetike začela v okviru družinskega podjetja. Očitno imamo podjetništvo že v genih. Tako vam lahko danes z velikim veseljem predstavim svoj domači kozmetični kotiček, ki občanom občine Markovci in tudi širši okolici ponuja široko in zaokroženo paleto lepotnih storitev. V Lepotilnem ateljeju vam nudim naslednje raznolike, lepotilne usluge:

- nego obraza s kozmetiko BABOR in ultrazvokom
- oblikovanje obrvi
- barvanje trepalnic in obrvi
- diamantni piling
- depilacijo
- ličenje
- strojno limfno drenažo in anticelulitne poboje Ongkara
- masažo
- pedikuro in manikuro
- izjemen trend yumi LASHES – metoda naravnega liftinga trepalnic
- darilne bone

Nuša iz Lepotilnega ateljeja

Sledim novostim in trendom na področju kozmetik ter se dodatno izobražujem, saj želim svojim strankam zagotoviti najkvalitetnejšo nego, ki je hkrati v koraku s časom.

Lepotilni atelje vam želi zagotoviti maksimalno ugodje ter prijetno in sproščujočo izkušnjo. Novičke in vso dogajanje lahko spremljate na družbenem

omrežju Facebook, na profilu Lepotilni atelje, kjer lahko prav tako sledite popustom in sodelujete v nagradnih igrah. Za vsa vprašanja v zvezi z rezervacijo termina, sodelovanji itd. lahko kadarkoli pokličete na telefonsko številko ali pišete po elektronski pošti na naslov lepotilniatelje@gmail.com. Lepo vabljeni v Stojnce!

Otvoritev novega lokala La Siesta

V začetku julija smo v obrtni coni Novi Jork odprli nov lokal La Siesta. Projekt družin Topolnik in Pintarič se je začel udejanjati novembra prejšnjega leta ter trajal 8 mesecev. Skozi celoten proces gradnje so si lastniki prizadevali in stremeli k temu, da združijo udobje in praktičnost, skupaj s kvaliteto in privlačnim videzom. Lokal ponuja strežbo hrane in pijače. Ponudba ne bo v prihodnje še razvijala in nadgrajevala. Lokal je odprl župan občine Markovci, g. Milan Gabrovec, farni župnik pa je stavbo tudi blagoslovil. Otvoritveno prireditev so popestrili člani pevske zasedbe Popcorn in oktet iz Dornave, goste pa so pozno v noč zabavali Tanja Žagar, skupina Avantura in DJ Dale.

Ingrid Vrabi

La Siesta

INDUSTRIJSKA CONA MARKOVCI
KAVARNA • HRANA • KLUB

**MALICE
PON-PET
10 -14h**

DOSTAVA
MALIC PO
DOGOVORU
041 508 611

zabava z **DJ-i**
vsak petek in soboto
20 - 04h

VLASTA TOPOLNIK S.P. | NOVA VAS PRI MARKOVCIH 108 | 2281 MARKOVCI |

Nagrajenci akcije »Ocenjevanje okolja 2015«

Ivanka Matjašič, Borovci 9/b

Majda in Branko Kostanjevec, Bukovci 119

Družina Liponik, Markovci 23/a

Družina Horvat, Nova Vas 14/a

Sonja in Dani Janžekovič, Stojnci 77

Družina Strelec, Strelci 2

Anica in Marjan Horvat, Sobotinci 22

Družina Šešerko, Prvenci 4/c

Darinka Danilovič, Zabovci 68

Priznanje za najlepši čebelnjak je prejela družina Plohl iz Bukovcev 79 a

Najlepša kmetija je kmetija družine Poljanec iz Nove Vasi pri Markovcih 49

Najbolj urejen objekt oz. vaški dom je dom Športno ribiškega društva Markovci

7. tradicionalni piknik zabovskih »prišlekov«

Na prijeten sončen dan ob koncu poletja smo v Zabovcih zopet organizirali srečanje »prišlekov«. V soboto, 10. 9., smo se namreč v prostorih gasilskega doma Zabovci zbrali »prišleki« na že 7. tradicionalnem pikniku. Okoli 50 zabave in druženja željnih naturaliziranih Zabovčanov je prišlo na sproščen popoldanski piknik, ki se je zaradi prijetnega vzdušja podaljšal pozno v noč. Ob obilici okusne hrane in pijače ter sproščnem pogovoru je čas našega druženja skoraj prehitro minil. Starejši »prišleki«, ki so v Zabovcih že več desetletij, so mlajšim z veseljem pripovedovali sočne zgodbe iz njihove preteklosti. Mladi so s svojo energijo poskrbeli za zabaven in razigran večer.

Prava popestritev je bil kratek skeč »Zabovske hude ženske«, ki je zelo nasmejal vse prisotne. Glavne vloge so namreč odigrali kar organizatorji piknika in marsikateri je pokazal veliko igralskega talenta. Zabava se je ob poskočni glasbi domačega narodno zabavnega ansambla iz Zabovcev pod vodstvom Nejca Kukovca zelo razživela.

Zahvaljujemo se domačim gasilcem za dvorano, g. Zdravku Možini ter g. Igorju Ambrožu za pomoč pri obveščanju »prišlekov« in g. Robiju Šega ter g. Jožetu Cimermanu za pomoč v kuhinji. Organizatorji se vsem zahvaljujemo za udeležbo in upajo, da se naslednje leto zopet srečamo.

Za organizacijski odbor »prišleki«: Uroš Stolec

